

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 5, Núm. 44 • Novembre 92 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

II^a Setmana de
Cuina Mallorquina

• • •

Entrevista a
l'amo En Toni Frare

• • •

Reportatge Sa Fira '92

NOCES • BATEIG • PRIMERA COMUNIÓ

- Saps que el reportatge és l'únic que mai no podràs canviar?
- I que no hi ha una segona oportunitat?
- Vols assegurar-te sense problemes econòmics?

FOTO I VIÍDEO
A PARTIR DE
4.600 Ptes./Mes

Demane'ns informació

Vidal CAMPOS		C/. Plaça, 15 Tel. 65.06.43
FOTOGRAFIA I VIDEO		

*Al teu
abast*

RESSÒ

Revista mensual

ANY 5

Novembre 1992 • N.º 44

Edita: Obra Cultural Balear de Campos

Informació i Correspondència:

Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS

Coordinador: Jaume Lladó**Coordinador Fotografia:** Fotos Vidal**Coordinadora Publicitat:** Maria Bauçà**COL·LABORADORS:**

Miquel Adrover i Monserrat

Joan Adrover i Mascaró

Xesc Adrover

Toni Amengual

Margalida Ballester

Sebastià Covas

Damià Huguet

Joan Juan Pons

Clementina Kokkelink

Josep Lladó

Jaume Lladó

Gori Mas

Joan Monserrat

Miquel Monserrat

Pere Ollers

Antònia Serra

Antònia Sitjar

Damià Andreu Verger

Núria Vives

Sebastià Moranta

Guillem Mas i Forteza

Apol·lònia Vanrell

Maria Barón

Monserrat Alcaraz

Arnau Perelló

Francesc Miró

Josep Antoni Sala

Margalida Martorell

Francesc Blasco

Margalida Oliver

Pere Adrover

Esteve Tomàs

Francesc Mas

Guillem Mas i Ferrari

Damià Prohens

Bàrbara Monserrat

Francesca Ballester

Francesca Mas

Miquel Oliver

Miquel Àngel Aguiló

Antoni Ginard

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.500 Ptes. anuals

Preu d'aquest exemplar:

220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988**Maquetatge i impressió:****ADROVER - CAMPOS**

Tel. 65.02.02

L'equip de Ressò vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerciten el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Ressò.

EL PRESIDENT CAÑELLAS VA ERRAT DE COMPTES

em de reconèixer que no resulta habitual a les pàgines d'aquesta revista parlar de fets que sobrepassin els límits del nostre municipi, tant els que puguin fer referència al Govern Balear com al Govern de l'Estat Espanyol. Les seves decisions, encara que ens preocupin i ens afectin molt directament, no entren dins els esquemes que des de fa anys s'ha marcat la revista RESSÒ; una publicació de caràcter estrictament local que, de fet, allò que cerca és editar mensualment unes pàgines d'opinió i d'informació totalment redactades en la nostra llengua per tal que cadascú la senti més seva que mai i s'entretengui llegint els nostres escrits.

Si ara feim un parèntesi -o sortim una mica del solc, que ve a esser la mateixa cosa-, no és degut a cap fet excepcional, sinó que aquestes quatre retxes vénen motivades per unes manifestacions, insòlites fins ara, proclamades pel president del Govern Balear, Gabriel Cañellas, al debat sobre l'estat de la nostra Comunitat Autònoma, insinuant, amb moderació, però sense ni una mica de recel, un cert entusiasme per la independència d'aquestes illes si el govern de Madrid no és bon al·lot i afluixa com pertoca en la seva política econòmica, donant-nos (o retornant-nos) uns doblers que necessitam i que són nostres.

No és gaire normal que una persona que ocupa el càrrec de president de Govern d'una Comunitat Autònoma reclami aquestes coses, i molt manco si milita en un partit espanyol i centralista com ho és el PP. És clar que la seva acusació anava contra el govern del PSOE, per rescabalar una miqueta. Però va ben errat de comptes el senyor Cañellas si es creu que a Madrid fan cas a allò que ells denominen la «perifèria». És a dir: els altres, la menudència. Perquè Madrid vol tenir, i té encara la pella pel mànec.

«Som un país que no té sobirania econòmica per a contrarrestar les fases del cycle econòmic. En altres paraules, no tenim els instruments de caràcter moral i fiscal que, com vostès saben, són en mans de l'Estat central». Això va dir el senyor Cañellas al debat celebrat al Parlament ara fa gairebé un mes. Ni ell s'ho creu. Tot allò que va dir és pura farsa. Perquè la veritat és aquesta; o almanco arrenca d'aquest pressupòsit real: ¿Què ha d'anar a demanar un militant d'un partit espanyol a un govern espanyol -tengui el color que tengui- si no actua com a defensor d'un país políticament i econòmicament decantat de tot aquest centralisme imposat? És perdre el temps i la llavor. Un militant d'un partit espanyol sap prou bé que «España es una nación», i que les autonomies són únicament trossets de terra malvenuts en uns estatuts pactats a Madrid. I aquí no hi valen mitges tintes. Els polítics d'aquestes illes no són tan intel·ligents com d'altres parlamentaris, com els de Catalunya, per posar un exemple, que se saben fer valer. I per això, aquí sempre caminam per allà on ens mena un amo que, a més a més, és extern.

El discurs de Cañellas va vessar falsedat pels seus quatre costats, l'escrivís qui l'escrivís. Ara bé, és un fet, una decisió a agrair que el president del Govern Balear faci insinuacions independentistes, encara que aquestes es refereixin concretament a la salut -bona o dolenta- de l'economia d'aquestes illes nostres. Però per aconseguir credibilitat allò que hauria de fer Gabriel Cañellas -si vol que el seu discurs sigui coherent i escoltat per tothom- és deixar de banda els partits espanyols i treballar amb voluntat i fermesa amb partits nacionalistes que tinguin clar el futur de les Illes Balears. La resta són coverbos, perdre el temps i la saliva, reivindicant l'impossible.

Redacció.

Lletres a la tieta

Campos, Novembre - 92

Benvolguda tieta, rebeu la més sincera salutació i els desitjos renovats de seguir gaudint dels vostres favors — ben entesos i nobles, és clar.

«Qui no vol pols que no vagi a l'era», amb això es podria dir tot, però hi vull afegir un poc, només mancaria aquesta!

El control dels distints canals i mitjans de comunicació, és una vella aspiració, molt lligada a certes formes que ni vull esmentar. Diferències encara n'hi ha, i és que, certament, el passat és un pes, sovint massa feixuc.

Pensareu que m'hagués pogut estalviar tot el que us he dit fins ara (realment no és massa) i també tot el que vindrà a continuació. Si no ho he volgut fer és per la senzilla raó d'haver perdut uns minuts llegint allò.

És evident que no s'ha avançat tant com sovint se vol suposar; segueix preocupant, fins a símptomes malaltissos, qui és que diu les coses i no les coses que es diuen. Com bé ho haureu afinat, els que tanta preocupació tenen pels noms, aquelles «entrevistes» no anaven signades. No sé si això vol dir res. Si fos un malpensat —i vós, tieta, sabeu bé que no ho som— podria suposar qui va fer en cada cas les preguntes.

De les mitges veritats també en vull parlar, encara que només sia per dir que aquí han fet llarg. Normalment no s'arriba ni a una tercera part; seria massa cruel.

Potser no som la persona més adequada per donar consells, però tenint present allò de què saben més un misser i un ase que un misser tot sol, convendria pensar en un altre nom. Qui podrà negar que la mesurada, ponderada, imparcial, franca... no fos suplement d'un programa electoral que es va repartir de casa en casa i de manera gratuïta. Això per aconseguir l'equanimitat és un bon punt de partida.

No es pot dir que veure bubotes per tot sigui una novetat en segons qui, encara que no sabia que això s'aplegàs com qualsevol grip.

Segons quin cabal com més el remenen més put. Son faves comptades però, i el temps s'encarregarà de posar a cada un en el seu lloc i de passar factura (perdó per haver emprat aquesta paraula que a tots ens fa por i que a alguns els deu llevar la son, encara que vulguin demostrar el contrari).

Ha estat un paper molt lleig! No hagués convengut més donar una altra mena d'explicacions? La gent se'n fa moltes de preguntes i no espera aquest tipus de resposta.

Bé tieta, per la vila tots bons. L'estiu ha acabat definitivament i n'hi ha que ja han trobat qualque esclata-sang.

Enguany a la Fira hi ha hagut moltes novetats, especialment de forma. Molta gent i comprera no tanta. No passam per un bon moment i aquest fet comença a fer-se palès diàriament. Diuen que és un mal general, i que per això ens hem de resignar, també diuen que crisis d'aquesta mena solen donar-se de manera cíclica i que es repeteixen amb el final dels segles. De manera insistent es parla de pèrdua d'il·lusions, de manca de valors i de poques expectatives, realment no sé massa com se menja tot això, i ni si aquestes són les causes o si són les conseqüències.

Amb crisis o sense em teniu al vostre costat.

No trobau que, això de parlar de braços armats, és motiu suficient per enviar-lo a prendre per allà on carreguen els carros?

De caretes fora en parla amb coneixement de causa; llàstima que s'oblidàs de parlar de canvis de jaqueta.

Una besada tieta, i enteneu que allà on no n'hi ha...

A reveure.

UEN QUE... DIEN QUE... DI

— Els permisos d'obra que demanen a l'Ajuntament han minvat molt. Per això el pressupost cada dia té el forat més gros, per a desgràcia de tothom.

— Saps que n'han tudat de doblers amb menudències innecessàries. I ara volen fer cara de bons al.lots...

— Però havien de compensar els favors fets en temps d'eleccions: amb aquest, aquell i aquell altre. Tots d'un mateix color.

— A un negat donau-li aigua. Això per La Sala ja no ve de nou a ningú.

— L'aucell de l'anagrama del PP encara no té plomes a les ales.

— La rosa del PSOE va una mica mustia.

— Pel desembre es farà el congrés del PSM-Nacionalis-

tes de Mallorca. La representació de Campos serà més nombrosa que mai.

— La gent de Convergència Balear no acaba de trobar cap persona de la vila disposada a fer feina. I això que s'han mantingut contactes ben diversos. Però són pocs els qui s'atreveixen a donar la primera passa.

— Esquerra Republicana comença a moure fils. Però per aquí la faran magra.

— De moment, els polítics campaners més qualificats, més entesos i més solvents, les veuen venir d'enfora. ¿Hi arribaran a temps, qualche dia?.

— És ben hora d'oferir alternatives a la migradesa que hi ha, encara que ara vénguin mal donades.

— «A Campos no rallen clar, això és ben entenedor. Quan l'homo està moridor demanen an es doctor: Què tammateix se morrà?. I la resposta que es fa: en acabar d'alènar ja ho farà concixedor.»

— L'Ajuntament té doblers per donar una mà, subvencionar o ajudar a qui li

convé: els seus escolars d'amèn. Els altres, a fer punyetes.

— I això que ningú no vol sentir parlar de racisme o xenofòbia. Però per aquí no tothom passa pel mateix sedàs.

— Aviat en sentirem a dir de ben grosses.

— I la cultueta, què se n'ha fet de la cultueta?

— Els aficionats del Barça estan condemnats a patir.

— Els del Reial Madrid no. Ara tornen a guanyar de penal.

— I l'Atlètic de Bilbao?. Enguany camparà amb la seva. Ja era ben hora. Quedaran pel mig, com el dijous.

— Les ocupacions de la Regidora de Cultura pareix que no la deixen atendre els seus compromisos: un dia de pluja tots els nins de la Coral Infantil varen esperar per l'assaig fins que se varen cansar i se'n varen anar.

— El paper d'apòstol no li va al batlle, o almanco no va voler sortir a la polèmica foto d'en Rafhel Pherrer a «Radical».

— O, tal volta, volia el paper d'en Macià Manera, o sia, de Jesucrist.

— El polític campaner per

excelència podria ser nominat per Diputat o Senador a les properes Eleccions Generals.

— Alguns preferirien això per romandre amb tot el poder municipal i sobretot, per estar més tranquils.

— S'està implantant dins el poble un partit de caire centrista i nacionalista tipus Convergència Balear i amb nous caps i noves persones.

— Del viatge d'Alcmanya i de les seves ensenyances el batlle no n'ha dit ni pruna. I és ben hora!

— La policia local continua advertint als motoristes que no es posen el casc.

— A qualcun jali ha caigut una multa.

— En Tito Piris tot lo dia es passeja amb motoret sense casc per la vila i no tenim notícia de que n'hi hagin posada cap.

— No ha caigut gaire bé al si del C.E. Campos els diuen que ... de l'anterior número.

— Tothom té dret a sortir.

— Però si surten, llavors que no es queixin si els veuen.

— Ja hi ha hagut la primeracastanya a l'encreuament de la carretera de Porreres amb la Ronda.

— Els canvis tan radicals no són bons.

Maria Mas Guaita

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPARES I DECORACIÓ

Carrer Ràpita, 43 • Tels. (971) 65.01.23 • 65.24.32 • 65.04.12
FAX. 65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

Huguet

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
Bigues Semiresistents i Pretensades
Taulons de Formigó

Fàbrica:
Camí de Ciutat Vell
Tel. 65.06.09

Particular:
Ferrocarri, 40
Tel. 65.01.67

CAMPOS

VOS RECOMANAM

• «Jamon Jamon», el darrer film de Bigas Luna; amb Stefania Sandrelli i Ana Galiena.

• SEX, el llibre eròtic-provocatiu de la cantant Madonna. És xerequet però s'ho paga llegir-lo (128 pags).

• El setmanari EL TEMPS, ara més que mai, perquè cada setmana regala un vídeo d'un conjunt de Rock Català.

• Anar a cercar esclata-sangs, gírgoles, cagomes, peus de rata o xampinyons: sense gratar la pleta ni potejar els bolets no comestibles.

• Començar-vos a preparar per fer un parell de botelles de vi de codony.

- Posar els cinc sentits per no esclafar el cotxe als STOP que han sembrat a la cruïlla de La Rambla amb la carretera de Porreres. Són perillosíssims.

• El llibre del llucmajorer Miquel Bezars: «Susanna i

l'estranger» (Ed. 3 i 4).

• Posar messions amb qualsevol amic vostre per endevinar els funcionaris i/o empleats de l'Ajuntament que d'aquí a pocs mesos deixaran la feina.

• Menjar bunyols de vent. Fets a ca vostra o comprats a qualsevol forn de la vila, ben untats de mel o sucre.

• Comprar un parell de botelles de vi novell de la bodega de Jaume Mesquida de Porreres. En venen a totes les botigues de la vila.

• Llegir el diari AVUI almanco un dia a la setmana; o dos; o tres.

• Atipar-vos de gínjols, nesples o magranes, ara que n'hi ha a balquena i és el temps quan són més saborosos.

• No fiar-vos del president del Govern Balear quan fa insinuacions independentistes. Ni ell se creu allò que diu. A Madrid els doblers els tenen ben estrets; tant el PSOE com el PP.

• Si caminau per foravila, mocar-vos amb un mocador de cinc puntes. Tampoc no va tan malament.

• Comparar el bon cafè que fan a la vila amb el xarop pestilent que venen als bars de Ciutat.

• Llegir els horòscops. El Papa de Roma diu que és pecat. Però com que cap horòscop no diu el mateix ...

• Sentir-vos ofesos quan executen un condemnata a mort. Encara que això no sigui pecat, segons la doctrina del Papa de Roma.

• Posar-vos tres parells d'ulleres per llegir els comunicats que signa el coordinador de la junta gestora del C.C.C. Són inintel·ligibles.

• El film de Roman Polanski «Lunas de hiel», amb la bellíssima Emmanuelle Seigner.

• Llegir el nou número de la revista «Radical».

• I fixar-vos bé amb la fotografia de l'escenificació del Darrer Sopar.

• Consultar el llibre «Evo-

lució Econòmica de les Balears» tret enguany per «Sa Nostra»-Banca Catalana. És un clàssic per conèixer l'estat de la nostra economia.

• Assaborir els nostres iogurts i flams «Tudurí» pel seu estil i per utilitzar productes natural. I perquè l'etiqueta està en mallorquí.

• Anar molt alerta quan circuleu per les rondes: sempre n'hi ha qualcun de despistat.

• Escoltar emissores de ràdio en català.

• Visitar l'exposició de la pintora campanera Miquela Vidal. Podeu gaudir dels seus quadres al Club Elite, situat al carrer Joan Miró n.º 334 de Ciutat, del 5 de novembre al 5 de gener.

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36

Tel. 65.10.63

07630 CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

ACLARIMENT A LA NOTÍCIA

«A. LLADÓ HA COBRAT DE L'INSTITUT DE SERVEIS ALS JOVES».

Vos pregam que amplieu la informació apareguda al número 43 de la Revista Ressò, ja que, així com la vàreu presentar, pareix que he rebut doblers sota mà, implicant-me en pagaments dubtosos i que pot crear falsos judicis i confondre els lectors, donant peu a suposicions i malentesos cap a la meva persona.

En general, aquestes 472.997 pessetes, fan referència a «Feines i tasques de coordinació del Voluntariat Olímpic de les Illes».

Així doncs, vos adjunt la darrera MEMÒRIA que vaig presentar a la Direcció General de Joventut, com a testimoni d'aquests cobraments, perquè la publiqui. I si per la seva extensió, no teniu lloc per publicar-la, permeteu-me fer un resum molt general d'aquestes tasques que fins l'Agost del '92 (termini del meu contracte) vaig realitzar:

— Coordinació i seguiment de la col·laboració dels Voluntaris Olímpics amb clubs i institucions esportives de les Illes, mitjançant PARTICIPACIONS ACTIVES. En total, unes 20 participacions i entre elles, i com a més significatives: el Campionat d'Espanya de Natació de Minusvàlids, el Campionat del Món de Natació, la Final Balear de cross....

— Negociacions amb el Comitè Olímpic Barcelona '92 (COOB '92) perquè s'ampliàs al màxim el RECORREGUT DE LA TORXA per Mallorca, aconseguint que la Torxa estàs durant 12 hores sempre en marxa per l'illa, i elevant el nombre de portadors i el nombre de pobles participants.

— Realització del Recorregut de la Torxa i medicació (juntament amb els «routiers» del COOB '92), per fixar els punts quilomètrics dels portadors.

— Coordinació i seguiment del Programa de Portadors de la Torxa amb tots els ajuntaments de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

— Reunions amb els Ajuntaments pels quals havia de passar la Torxa: Palma i alguns de la Part Forana, per coordinar horaris, actes, etc.

— Juntament amb el COOB '92, les preparacions prèvies al recorregut: Centres de Portadors, Autocars, Policia Municipal, Policia de Trànsit, materials,.. i tot el que va comportar.

— Programa de desplaçament i allotjament de tots els portadors de Menorca, Eivissa i Formentera, i acompanyament en autocar per tal de distribuir-los el dia del recorregut.

— Programa de coordinació i acompanyament dels Joves Voluntaris participants als Jocs: desplaçaments, creditacions, vestuari, distribució en famílies o en les instal·lacions assignades.

— Seguiment, durant els Jocs, dels voluntaris participants i contactes diaris amb ells per tal de resoldre possibles problemes i poder avaluar la seva tasca.

— Coordinar amb el COOB '92, el seguiment d'una jove voluntària per acompanyar als JOCS PARALÍMPICS a tres nins mallorquins.

Aclarides i especificades aquestes tasques, esper que no es posi en dubte la feina que vaig fer durant aquest any. Una feina molt responsable per la seva importància i transcendència i, en la qual vaig posar tot el meu esforç personal perquè les Illes, en nom de la Direcció General de Joventut, aconseguissin participar amb seriositat als millors Jocs de la història.

Estic a la vostra disposició per aclarir qualsevol altre dubte i arribar al fons de la veritat, sense amagar cap fet ni cap pesseta, i llevar-me de damunt aquesta etiqueta de «cobrar sense fer feina». No és el meu estil de fer les coses.

Atentament,

Antoni Lladó.

Cafè
CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

ES POU NOU. FESTES DE SANT MIQUEL.

Les festes populars de Sant Miquel a la barriada d' Es Pou Nou, compliren el X aniversari el dissabte dia 26 de setembre.

Setmanes abans, la Comissió havia fet les passes pertinents perquè tot estàs preparat i a punt, al moment de començar. «El darrer any tinguérem la missa a la mateixa Plaça, per a la inauguració de les obres de la reforma...» «Sí, però és que enguany es compleixen els primers deu anys de les festes, i amb l' ajuda de tots encara hem de fer...». De tots..., amb el record dels amics que aquest any ens han deixat, es va fer així com ells totes les vegades havien ajudat que es fes. La seva animació durant els dies de la preparació, la seva empenta, la seva alegria constant, estaren presents en tot moment.

Feia pocs dies que la Plaça havia estat de festa, ja que d'aquí havien partit un centenar de marxaires per a realitzar l' anual pujada a Lluc a peu. Caminar, riure, menjar i ballar, tot és bo i sà.

La Comissió de Festes ja tenia l' ajuda de totes les entitats col.laboradores, els homes de l' Ajuntament havien posat el cadafal i els paperins, els bitllets de la rifa eren al carrer, però la Comissió encara no estava tranquil.la: la ràdio i la T.V. anunciaven un dissabte molt humit. Per sort, tot quedà en unes poques gotes polsoses.

I, a les quatre de l' hora-baixa, uns coets festosos i renouers cridaven a la gent gran, perquè tots els al.lots del poble ja hi eren, perquè sabien que era el moment de la seva

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— El moment de la festa no ho és tot: abans cal muntar i fer molts d'altres preparatius.

festa: curses de cintes, curses de sacs i joies, grans sorpreses a tots els concursos.

I sembla mentida, encara que tots els al.lots vulguin ser més grans, al moment de posar-se a la sortida per a començar les corregudes, eren els seus amics que els feien vells, ja que la majoria defensaven que eren més joves. «Ara correran els de vuit anys». «No, aquest ja fa setè» «Si en Toni corr, jo també vull córrer perquè som més jove». Les mares ajudaven a aclarir els embulls amb els petits, i cada una animava el seu.

El proper any s' haurà de tenir previst a veure si aquestes corregudes es poden posar al calendari local, com a proves preparatòries per a la Milla Urbana de la Fira.

Mentre cada nin tenia la seva cinta, la sorpresa, el regal o el premi, el so alegre, familiar i tradicional de les popu-

lars xeremies animava a tots: néts i padrins, fills i pares, a participar a la festa. La tardor anunciada semblava estar lluny.

A les vuit, Gran Torrada: llonganissa, botifarró, pa i vi, fins en acabar-se.

Després, la Gran Berbena, amenitzada per les orquestres «Migjorn» i el trio «Tango», serví per a demostrar que els balls de cada setmana de la gent gran i les escoles de ball de cada temporada amb més

alumnes, animen a tots a passar gust de la festa fins que s'acaba, a riure i a fer bulla, que la vida només dura dos dies.

Molts d'anys i fins l'any que ve, si Déu ho vol.

Biel A. S.

La llengua,
feina
de tots

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

REPORTATGE FOTOGRÀFIC • SA FIRA '92 •

- 1.— Moltes d'olles, però menja un bon entrepà
 2.— Enguany hi va haver fira fins sa creu d'en Noreta
 3.— Dues característiques de fira, direccions prohibides a rompre i morenets — FOTOS: FOTO VIDAL

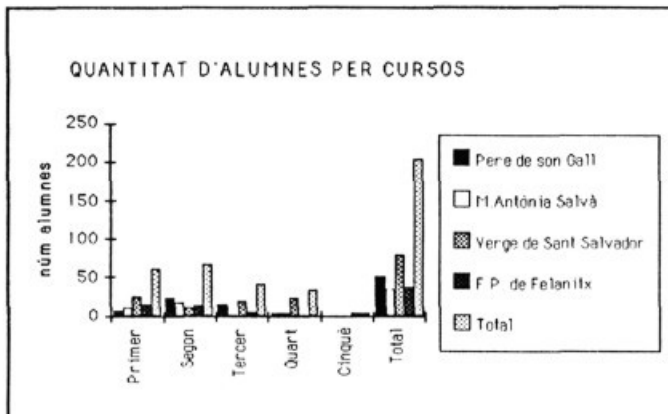
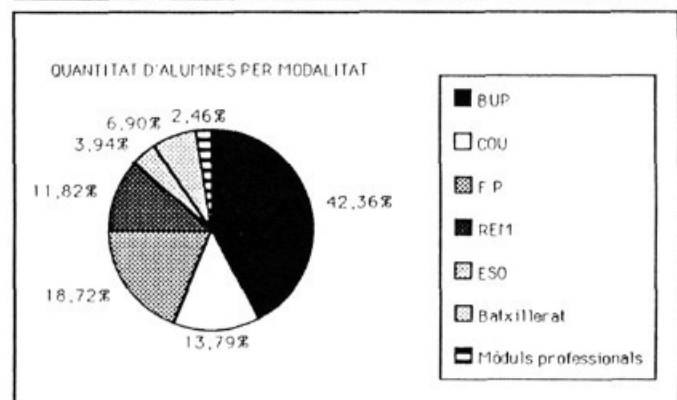
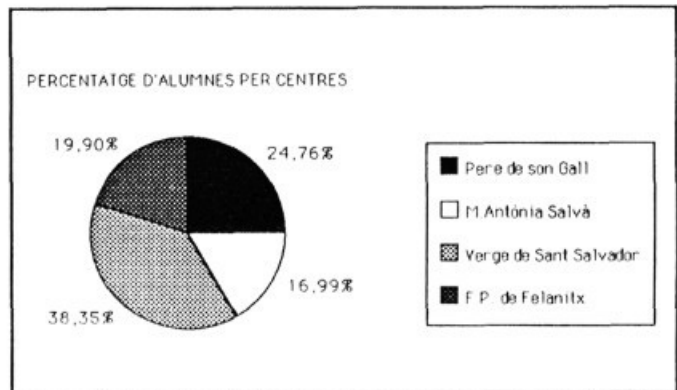

ELS ESTUDIANTS CAMPANERS HAN COMENÇAT EL CURS (2ª Part)

Si el mes passat fèiem un estudi sobre la població escolar campanera més jove (infantil i primària) aquest mes tocarà a la de Secundària.

La gran diversitat d'estudis dins Secundària, BUP, COU, FP, REM, ESO, etc. fa que aquest estudi sigui un poc més complicat. Per això he optat per fer una gràfica per nivells, on 1ª, per exemple englobaria tots els estudis que es fan, majoritàriament als catorze anys, 1ª de BUP, 1ª de FP en les seves distintes modalitats, 1ª de REM i 3ª de ESO. I 3ª seria el conjunt de 3ª de BUP, 1ª de FP de 2ª grau, 1ª de Batxillerat, etc. A la segona gràfica si que es reflecteixen els diferents ensenyaments que segueixen els campaners.

El segon problema és la quantitat de centres diferents als que estan matriculats els joves del nostre poble. He optat per estudiar només els quatre majoritaris: Els instituts Maria Antònia Salvà i Pere de son Gall de Lluçmajor i els Verge de Sant Salvador i de FP de Felanitx. Tammateix cal dir que hi ha un grapat de campaners que assisteixen a classe als dos instituts de Manacor: el Mossèn Alcover i Na Camel.la i alguns altres a instituts i col·legis privats de Ciutat, destacant entre ells el Seminari. Ara bé el número total d'aquests alumnes és, aproximadament, una dotzena, pel que tampoc la seva inclusió a l'estudi no variaria de forma dràstica les seves conclusions.

El primer gràfic, que ens indica la quantitat d'alumnes per cursos és el més adequat per contestar dues preguntes: quants de campaners estudien ensenyaments mitjans? Quants els acaben.? Quant a la primera veim que són uns 70 els joves del nostre poble que comencen els seus estudis a l'institut, això, comparat amb la quantitat de campaners que deixen l'E.G.B., uns 120, ens indica que només un 58,33% dels nostres joves comencen els seus estudis mitjans a instituts de la comarca? Si hi afegíssim els que van a Manacor i a Ciutat ens acostaríem al 65%, aproximadament. Per tant, un 35% dels campaners no

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

continuen els seus estudis quan acaben l'E.G.B., el que em sembla un percentatge prou alt, sobretot tenint en compte l'obligatorietat de l'escolarització fins als setze anys. Les causes poden ésser varies, però crec que no m'equivocaria si assenyalàs com una de les fonamentals el fet de no tenir institut a Campos.

Quant a la segona pregunta, veim que només una quarantena de campaners arriben enguany al COU o al darrer curs de F.P.2. Per poder avaluar adequadament el significat d'aquesta xifra respecte al fracàs escolar ens caldria saber quants eren els de la seva promoció que començaren els estudi mitjans, dada de la que no dispòs en aquests moments. Ara bé, fent la hipòtesi de que, com que la natalitat ha anat minvant a Campos durant les darreres dècades, el nombre d'alumnes que van començar els seus estudis a l'institut l'any 1989 no devia ésser pas inferior al que els comencen enguany, això ens indicaria un fracàs escolar de prop del 45% entre els nostres joves, un percentatge no molt allunyat de la mitja balear, inclús un poquet a favor dels campaners.

La segona gràfica ens indica quins centres són els preferits pel nostra alumnat. Observam que actualment els campaners s'inclinen més cap als centres de Felanitx que no pas cap als de Lluçmajor, si bé cal adonar-se'n de que l'institut Pere de Son Gall té més d'un 24% de les preferències, especialment als cursos més baixos, el que es pot explicar perquè és l'únic dels quatre instituts de la comarca on s'imparteix ja el nou sistema educatiu, pel que s'hi han matriculat tots els interessats

en seguir-lo. Cal dir que el nombre de campaners que acudeixen a classe al Pere de Son Gall podria haver estat encara superior si no s'haguessin esgotat les places.

Finalment, la tercera gràfica ens explica quins estudis secundaris segueixen els nostres adolescents. Com veim el panorama és força complex, ja que en aquest moments encara conviuen els BUP, COU i FP, ja en període de desaparició, amb els nous ESO, Batxillerat i Mòduls Professionals. Només un 24,76 % dels estudiants del nostre poble segueixen el nou sistema d'ensenyament; encara continuen predominant els BUP, COU i FP, degut, probablement, a que només al Pere de Son Gall, com he indicat anteriorment es poden cursar els nous estudis, fet que canviarà ràpidament, ja que el Ministeri d'Educació i Ciència preveu que, a partir del proper curs també s'implanti la reforma educativa als dos instituts de Felanitx que es fondran en un.

Jaume Lladó.

Es Campanar

Autoservici

Carnisseria

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

Bicicletes • Recanvis
Accessoris • Vestuari
Reparacions

Carrer Lluna, 50 • Tel. 65.29.12
07630 CAMPOS

CAMPOS, CENTRE NEURÀLGIC DE LA MARXA NOCTURNA DE LA COMARCA

S'ha sabut crear l'ambient adequat, als desitjos de la gent jove d'aquesta part de l'illa

El poble de Campos, s'ha creat els darrers anys una merescuda fama de centre de la marxa nocturna de la nostra comarca. A Campos s'han instal·lat un bon nombre de pubs i local musicals, que fan que als caps de setmanes es concentrin a la nostra vila, una quantitat important de joves que cerquen el que popularment s'anomena *marxa*. En definitiva, estam en condicions de poder afirmar que Campos és el centre neuràlgic de la marxa nocturna de la nostra comarca, arran dels càlculs realitzats de què aprop de 2.500 persones cada cap de setmana visiten la localitat, ja que aquí s'hi troba la *desitjada marxa*. Aquest fet és de vital importància per a la subsistència de l'economia del nostre poble, darrerament tan mal parada a causa de la crisi al sector ramader, i que gràcies al serveis que ofereixen aquests establiments, la gent arriba a Campos setmana a setmana, repercutint de forma fonamental en la vida d'aquest

— Aprop de 2500 persones visiten Campos el caps de setmanes per trobar un poc de marxa.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— La gent jove troba a Campos l'ambient adequat a les seves necessitats.

estimat poble nostre.

El fenomen s'ha encarat des de diversos vessants, mentre uns parlen de fet geogràfic, argumentat que Campos és lloc de pas de molts de pobles i per això ha ajudat a crear aquesta fama de *centre marxós*, altres -i jo amb ells- miren el fet des del costat de què si en veritat s'ha creat aquest centre nocturn, que així és, és perquè s'ha sabut crear l'ambient adequat a cada un dels llocs. Parlem de llocs com s'*Amagatall*, on l'ambient creat, des de la música, passant per la gent i arribant al lloc d'estada, han fet d'ell que des dels més diversos paratges de la geografia mallorquina arriba la gent jove

a passar un estona d'oci i esbarjo. Què me'n direu del *Dinàmic?*, és la confirmació de què el fenomen nocturn ha arrelat dins Campos, amb un ambient selecte i una animació fora mida que aconseguix arribar a les necessitats de la gent els caps de setmanes.

També llocs com *Ca'n Xim*, *s'Ecaire*, *Distrito3* i *Es Cantó* aconseguixen donar-li caràcter al fenomen nocturn del poble de Campos.

Un altre aspecte a tractar és l'existència d'una discoteca com *S'Eixam*, aquesta ajuda a configurar el recorregut que

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

— S'ha aconseguit crear un conjunt d'establiments que ofereixen els serveis que la joventut demana.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— El fenomen nocturn anomenat marxa, és una part fonamental de l'economia d'aquest poble.

cada cap de setmana, milers de persones es disposen a fer pels carrers de Campos. *S'Eixam* és el lloc de la finalització de la nocturnitat a Campos i que forma part de aquest conjunt d'establiments que estan fent a Campos famós per l'aspecte ja tantes vegades esmentat.

Els detractors del fenomen argumeten que el que s'ha fet és augmentar la inseguretat ciutadana, ja que, amb la venguda de tan alt nombre de persones, arriben personatges de tot tipus amb la possibilitat de que es realitzin actes vandàlics i robatoris per tot arreu. Però les estadístiques de la Policia Local campanera rebaten aquesta teoria, al punt de què segons reflexen el diferents mitjans de comunicació, amb un servei de succeïts estès per tots el contorns de la geografia de l'illa, Campos és un dels pobles on més pocs actes vandàlics es

realitzen. Per tant, el que hen de fer és intentar conservar aquest aspecte i agrair als propietaris el bon ull que han tengut per endevinar, cosa no gens fàcil, el que realment desitja la gent jove.

**LA GENT CERCA,
I TROBA
COMUNICACIÓ**

La gent té la necessitat vital de comunicar-se, i a causa del tipus de vida estressant que la ampla majoria de joves duu, aquests centres es converteixen en un lloc on la gent es comunica amb els altres. El comportament dins aquests llocs és molt similar amb tots els assidus. El parlar un amb

els altres normalment, amb un tassó a la mà i majoritàriament amb una beguda alcohòlica, és l'aspecte que cerca la gent i que troba en aquests tipus d'establiments, en definitiva, comunicació. Els caps de setmanes cal tirar la casa per la finestra, com popularment es diu, i descarregar tot l'estrés acumulat al llarg de la setmana. Si fa un grapat d'anys hi havia el passeig on els joves feien voltes pel carrer principal de la vila, en l'actualitat hi ha els pubs, però aquí sí que es discuteix, se'n van d'un lloc a l'altre i es coneixen uns amb els altres, en poques paraules, hi ha comunicació.

vins bernat

ELABORACIÓ PRÒPIA

embotellador núm. 5929 P.M.

Carretera Felanitx, Km. 1,600
Tel. (971) 65.09.45
07630 CAMPOS
(MALLORCA)

**RISTALLERIA
PERELLÓ**

Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

CAMPOS D'UN TEMPS

El reclam publicitari era ben senzill: un porc - o una porcella? - somrient, amb davantal i gorra de cuiner reial que duia un enfiloll de botifarrons penjat al braç esquerre. I, la veritat sigui dita, no resultava massa impactant ni novedós. Era, senzillament una cursilada, feta potser amb la més bona intenció del món; però a la qual li mancava aquell to de veu que evidenciés una originalitat impresa a primera plana.

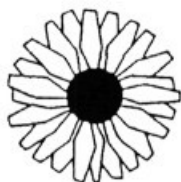
Pel camí del Ametllers persistia la rutina de sempre: pols i pols entre les parets amb molts esterrossalls, arbres que ja no treien fulla, un pastor amb una guarda d'ovelles, i qualche barraca mig esbuca-

da a un racó d'un sementer.

Però de cop sec, com qui no n'és, es construí l'edifici on s'instal·laria la que seria la indústria càrnica més gran de la vila. Moltes persones, obrers i ramaders, acudien dia a dia al seu treball, amb un constant tràfec de cotxes i camions que transportaven les mercaderies per aquell camí infernal.

Al cap d'uns anys tot s'esvaí, se n'anà en orris -per motius ben diversos-, i ara únicament en resta el buc, del tot abandonat, i el dibuixet ingenu d'aquest porcellet somrient que oferia botifarrons a tothom.

d.h.

SUNFLOWERS

ESCOLA
D'IDIOMES

CURS ESPECIAL DE TÈCNIQUES D'ESTUDI

Dirigit als alumnes del 2on. cicle d'E.G.B., B.U.P., E.S.O., F.P.

Dies: 20 i 27 de Novembre, 4, 11 i 18 de Decembre (Divendres)
Horari de 18 a 20 hores.

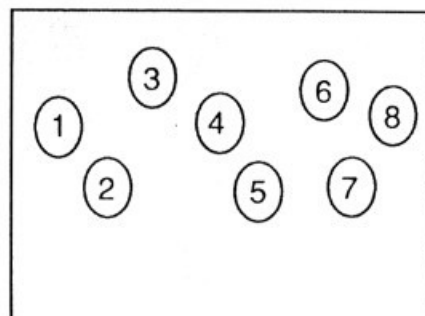
PER A OBTENIR UNA MAJOR EFICÀCIA DE L'ESFORÇ I
POTENCIAR LES CAPACITATS DE L'ESTUDIANT

INFORMACIÓ EN EL CENTRE DE CAMPOS

Carrer Major, 12 • 1er. C (Edifici "La Caixa") • Tel. 65.28.98
Oficina Principal: Martí Costa, 4 - 1er. • Palma - Tel. 28.40.03 - 45.41.61

**RECORD
DEL PRIMER
HOMENATGE
A LA VELLESA
MAIG DE 1938**

- 1.— Francisca Prohens (Na Francisca de Sa Creu)
- 2.— Maria Jaume (de Can Corem o Bragues)
- 3.— Isabel Gomila (de Can Cosmet)
- 4.— Maria Burguera

- 5.— Catalina Mas (de Can Corem)
- 6.— Maria Mas (de Can Vinyola)
- 7.— Maria Ginard (de Can Serraller)
- 8.— Francisca Aguiló (de Can Rosa)

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

**Cristalleria
CAMPOS**

*Jaume Vadell
Adrover*

*Joan Oliver
Bordoy*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

Maria Miquel Nadal

ASSEGURANCES EN GENERAL

- Metges
- Incendis
- Accident
- Vida
- Robatoris
- Jubilació
- Comerços
- Llar
- Embarcacions
- Automòbils, Etc. . .

Carrer Santanyí, 23 • Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

CRÒNICA D'UNES MESSIONS.

Damià Huguet, a la seva pàgina de col.laboració mensual a la nostra revista, ens ofereix el testimoni d'un campaner que va dur a terme, ara fa trenta anys, la proesa d'anar i tornar de Campos a Palma a peu amb poc manco de dotze hores, a l'edat de vuitanta-cinc anys.

La redacció de RESSÒ, i per tal d'ampliar la informació, ha cercat material gràfic per complementar el seu article. La veritat és que aconseguir-ho no ens ha resultat gens difícil. Tenim bons col.laboradors per tot arreu.

A les fotografies podreu observar la imatge d'aquest home, Miquel Ginard -conegut popularment per En Quec-Quec- un dia de primavera de l'any 1962 quan arribava al poble. Són petits, o grans records de la nostra història més recent. Un testimoni que creim que s'ho pagava oferir als nostres lectors.

Fotos: Antoni Garcies

SYP

**SERVEI I PREU
SUPERMERCATS**

**GRAN ASSORTIMENT
EN LES NOSTRES SECCIONS DE:**

**Carnisseria • Cansaladeria
Fruita • Peix congelat**

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

UN HOME DE CAMA FORTA.

Damià Huguet.

Els campaners solem magnificar massa les coses. D'una palla en feim un paller. Som decidits, intensament impetuosos, de vegada una mica exagerats. I com a tals ens coneixen a molts pobles de l'illa. No és que amb això vulgui dir que la gent que habita aquests paratges amb terra de call vermell sigui més singular o més aspra que una altra; ni tampoc fer un elogi de grandesa dels campaners, sinó dir, senzillament, que mai no solem donar el joc per escampat. Ensagrada l'eufòria i la gresca, mostrar-nos valents, plens de coratge; encara que de vegades, fent la mitja rialla o mirant de cua d'ull, sucumbim de cop sec, sense recel, davant l'adversari, que normalment sol ser d'un poble veí.

Aquí, com per tot, sempre hi ha hagut personatges singulars que s'han distingit per aconseguir proeses normalment rarenques, en les quals no hi ha mancat un to precís d'apoteosi. És, són aquelles persones que, sense voler, sense premeditació, aconseguen de manera fulminant deixar bocabadat el mig món que els envolta. Com que som, també, una mica presumptuosos, espesses vegades solem exagerar el nostre impuls, posant en evidència la sublimitat de la força, l'orgull,

-molt sovint passiu-, que és l'acció més vella que sol cometre qui no sap resignar-se a temps i vol guanyar-ho tot d'un cop. Aquesta és part de la veritat. Hi ha molt més a dir, evidentment. Però allò que ara pretenc no és res més que situar el lector davant uns fets i uns personatges singulars que hi ha hagut al nostre poble. Homes de cama forta, o de seny, senzillament humils. Una gent que no ha comès cap pecat de grandesa, sinó que únicament ha donat alè a la força d'una experiència i ha magnificat proeses difícils d'imaginar, i fins i tot de superar.

Miquel Ginard, de malnom Caganya, i conegut popularment per Miquel Quec-Quec degut a la seva manera de parlar, va anar i tornar de Campos a Palma en poc manco de dotze hores, a l'edat de vuitanta-cinc anys. I si això no és una proesa, o una extravagància, ja em direu... Corrien els mals vents dels inicis de la dècada dels anys seixanta, amb floritures barroques als salons nobles i una decadència accentuada mancada de llibertats. Únicament fets com aquests: l'arribada d'En Timoner, campió del món de ciclisme, el Reial Madrid arrasant la gespa dels estadis europeus, o un accident de circulació un pic cada mig any, solien commoure la gent. Per això quan, ja entrada de fosca, Miquel Ginard arribava a la Plaça Major de la vila i era rebut amb honors pel batle a La Sala, esclafia la festa. Una gentada estava gairebé acaramullada als carrers més cèntrics, i aplaudia amb eufòria, i cridava, i pegava colzades, i donava empentes; tothom una mica exaltat, somrient. Però

abans havien passat més coses, moltes més coses.

La principal motivació de la llarga caminada d'aquest home eixut i sempre alegre de cor -de vuitanta-cinc anys plens de vitalitat- eren, òbviament, unes missions. Unes missions que s'havien posat els assidus contertulis dels cafès de la vila a qualsevol hora precisa quan fineix la darrera foscor de la nit i una tènue llum encara invisible comença a entelar de claror el cel. Aquest home, vestit amb calçons curts, camisa de retxes multicolors i espadenyes rutinàries, es posava un bastó d'un pam de llarg a la boca -que mossegava amb les genives perquè no tenia barram-, i després de l'esclafit del coet que amollava el saig, molt oportú en aquestes eixides, s'iniciava la caminada. Al seu costat, i per donar testimoni que les coses anaven ordenades, hi anava Tomeu Estelrich, que qualcava una moto Guzzi de color vermell sobre el manillar de la qual hi duia penjada una bandera d'Espanya i un cartellet que deia **Jefe de Ruta del Andarín.**

A Ciutat els rebia el batle a un saló de l'Ajuntament. Hi havia periodistes: i és de suposar que devien commemorar l'arribada amb un vinet dolç. Als pocs minuts iniciaven el retorn a la vila, tothom ben guiat. Miquel Ginard -el bastó ben estret a la boca, amb les genives ceceses de sol i de calor- caminava passes desfetes, monòtones, precises, per la carretera plena de clots. Ningú no el perdia de vista. Ell anava a la seva, magre com un card, amb el cap pelat per la rutina dels anys i la feina feta, ruada la pell però vitenca, rogenca de sol mediterrà-

ni. Sempre somreia. Tenia els ulls petits, una mica blavencs. Tenia vuitanta-cinc anys i anava i tornava apeu de Campos a Ciutat amb poc manco de dotze hores...

A Campos la gent l'esperava entusiasmada, entre la fosca de la nit i poc llum als carrers. El batle els rebia a la Sala i feien la xerradeta; després, baixava a Plaça i, empès per la multitud, li envelava cap al cafè més pròxim, amb els amics, amb gent que s'acaramullava en una festa que no s'hauria acabat mai, Cadascú havia rescabalat -guanyat o perdut- les missions posades. I al carrer s'olorava, ja entrada la nit, l'olor festiu i les hores d'espera; l'apoteosi de l'arribada, l'ombra allargada d'un home que havia culminat una gesta apoteòsica, amb la major senzillesa, sense guanyar ni perdre res. Únicament posant-hi tot el seu saber i el seu poder, que en ell no era altre sinó una vitalitat immensa que mai no mancava. Aquest cor rarenc que caracteritza una impetuositat difícil de definir.

Aquestes gestes, aquestes proeses insòlites, s'esdevenen poques vegades a una vila petita com és la nostra. Per això sempre solem subretjar en excés un testimoni de gratitud o de solidaritat amb aquestes persones; gent campanera que, sense cap compromís, han sabut mostrar la seva capacitat més impetuosa, donant caràcter a una tenacitat imprevisible. Els mantenim en el record, molt més que un símbol. Perquè, en el fons, els campaners som com els sicilians. Ho miram tot des de lluny. Però hi volem posar les mans sense encloure'ns els dits.

L'AMO EN TONI FRARE S'HA JUBILAT.

En la nostra volta per la vila, ens hem allunyat un poc del poble, hem enfilat el camí vell de Ciutat, hem passat devora el Col·legi Públic fins arribar a l'actual Camp Municipal d'Esports. Però, en entrar-hi no hem vist l'home que durant tants d'anys ha estat l' encarregat d' obrir, de tancar, de fer-lo net, de vigilar el que feien els al.lots, de mantenir les instal·lacions, servir el bar..., perquè, l'amo En Toni ja no hi és, l'amo En Toni Frare s'ha jubilat.

Així que hem anat a ca seva i li hem demanat que ens contés coses de tots aquests anys de feina a dins el camp d' esports, que ben segur deuen ser moltes.

El seu nom és Antoni Vidal Mesquida, més conegut per tots com «En Toni Frare», dia 12 d'agost va fer 65 anys. Durant molts d' anys va fer de pagès, l'any 1966 va entrar al Club de Futbol quan el seu president era En Xim Fidever, i es jugaven els partits al camp vell, al Camp de Ses Forques. Després d' estar 13 anys amb els Clubs va passar a dependre de l'Ajuntament, quan aquest va decidir posar un conserge que havia de dur les escoles i el camp de futbol.

Durant anys ha estat l'ànima del camp d'esports. No hi ha al.lot que no conegui l' amo en Toni, que no l'hagi sentit cridar per fer complir les normes i, com ell mateix diu, que ningú surti del solc. Hem xerrat una bona estona amb ell i encara li deuen haver quedat més coses per contar, perquè, segons ell, ha vist de tot.

— Quina ha estat la vostra feina durant aquests anys?

— Vaig començar en el camp vell de Ses Forques; allà la meua feina era senyar el camp, tenir-lo en condicions i fer les casetes netes. Per fer tot això, guanyava el que treia del bar, no em donaven cap doblor. En aquell temps les copes de cognac les veníem a 8 pessetes.

El camp era tot call vermell i es posaven fang i brutor per tot. En Xim em va dir «i tu, què hi faries en aquest camp?» i jo li vaig dir «Molta feina». Em va encarregar de tot i vàrem escampar 25 camionades, em varen ajudar el Biel Porxant i en Colau Ollers.

— Quan vàreu anar al Camp Municipal d'Esports?

— En Tòfol Calafat va dur l'equip al camp nou que llavors només tenia el camp i les parets, les altres pistes eren un caramull de pedres. Essent presidents en Joan Blahi i en Xesc Ayarte, varen fer el tunel per sortir els jugadors, una paret per poder-ho veure d'aprop i varen fer la pista de bàsquet.

— Com vàreu ser conserge del Col·legi Públic?

— La primera Associació de Pares que hi va haver aquí va creure convenient que hi hagués una persona per estar aquí i fer net. L'Ajuntament va aprovar que s'havia de treure un conserge, s'havien d'entregar uns papers però jo no feia comptes tirar-ne cap, fins que dos dies abans em varen convèncer i vaig fer la sol·licitud. L'endemà del dia que es va fer la tria, em varen comunicar que, a partir de llavors jo era l'amo de tot això.

Després l' APA em va dir que hauria d'acompanyar l'autocar de l'escola, vaig dir que sí i hi vaig estar 7 anys, feia 4 viatges diaris i duem 82 al.lots.

— Què dona més gust, fer doblers o tenir temps per gaudir-los?

— Home... ara tinc més temps lliure, puc fer un poc més allò que jo vull, no he d'estar tan esclau. Al camp de futbol hi havia d'anar tota la setmana. A partir del matí, jo hi anava a fer les dutxes netes i ho arreglàvem tot amb l'ajuda de la meua dona. El

vespre, estàvem allà de les 6 h. fins a les 11 o les 12 h. que acabaven els entrenaments, era una esclavitud de cada dia.

Els dissabtes, que acabaven l'escola aquí, havia d'anar al camp d'esports, perquè. Llavors, ja es varen posar molts d' equips: al matí jugaven els benjamins, l'horabaixa els infantils, qualque pic els cadetes també, llavors, el vespre bàsquet... Jo anava allà a les 8 del dematí fins a les 12, i

llavors també hi havia de tomar l'horabaixa. Diumenge de matí es trobaven els juvenils i l' horabaixa el Campos, i jo havia de senyar el camp. Però vaja, tot ha anat bé.

— Així és que no heu tengut cap dia lliure?

- No, jo durant dotze anys no he tengut vacances mai, ni un dia, ni Nadal, ni Pasqua... Jo sempre era el primer al camp de futbol i el darrer que se n'anava, cada dia. I podeu estar

segurs que al camp de futbol hi desfila molta gent, 4 o 5 equips de futbol, l'equip d'atletisme, 3 o 4 equips de bàsquet... sempre el camp ha estat ple i jo ho he duit tot.

— **Heu estat també l'encarregat de la piscina, què ens podríeu dir d'aquesta etapa?**

— Quan vàrem fer la piscina jo vaig deixar de senyar el camp perquè era massa feina i no ho podia dur tot. La piscina és el que dóna més feina i més mal de caps.

La piscina és molt delicada, els primers anys em va llevar la son molts de pics, podeu estar segurs, perquè jo era el responsable d'allò i havia de rebre unes 300 persones cada dia, i havia d'estar bé.

— **El Camp d'Esports ha estat com a ca vostra, què és el que vos ha donat més gust del que heu fet allà?**

— Una de les coses que m'ha donat més gust han estat els arbres. Quan varen fer totes aquestes pistes noves, jo em vaig cuidar de la seva sembra. Tots els arbres que estan sembrats són dirigits meus i els clots senyats meus, i no se n'ha mort cap mai,

però això sí: regats i tornats regar quan era hora, esmotxats i ben fermats.

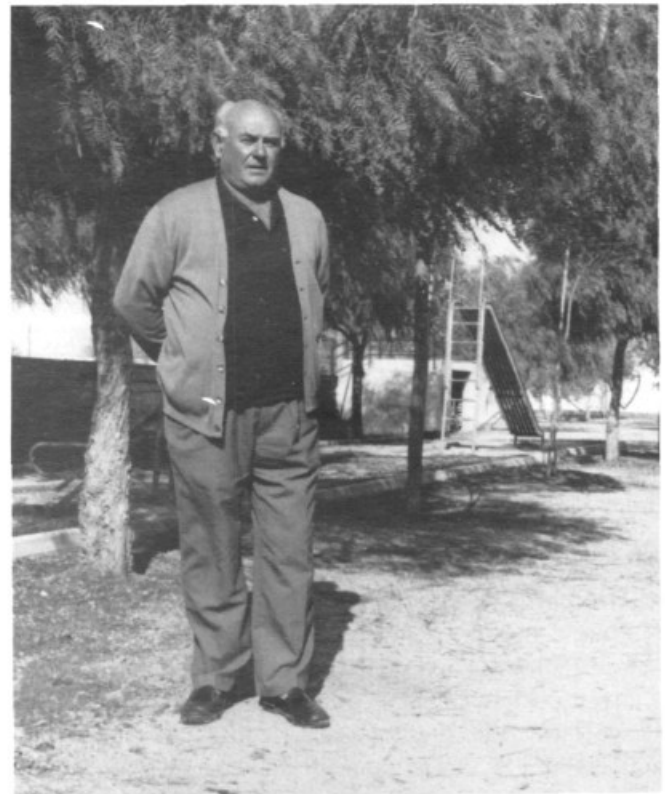
Em dóna molta satisfacció veure totes aquelles pistes envoltades d'arbres... Però, vos ho vull dir tot. Quan hi havia un temporal per la nit, a l'endemà dematí jo ja era al camp de futbol a veure quants d'arbres havien caigut, perquè volia que surassin i varen surar. Això sí, ho he tengut bé amb l'ajuntament, perquè el que jo deia es feia.

— **El més sacrificat de tot, què ha estat?**

— El més sacrificat és haver-se d'enfrontar amb el personal, perquè tant grans com petits, tothom va a la seva. Jo això sí que ho tenc, quan em diuen has de fer aquest solc, aquest solc es farà, pot venir qui sigui que jo no tornaré enrera. He procurat que es complissin les normes i que totes les coses estassin en el seu lloc.

Però vaja, tot m'ha donat gust al Camp d'esports, als arbres ha estat el que he tengut més esment però me n'he encarregat de tot.

— **Al llarg de tants anys**

n'haureu vist de tot color...

— Que si n'he vistes... De tot i molt. De tot d'una la gent cridava i s'enfadava més amb l'equip del Campos. Una vegada va haver d'intervenir la Guàrdia Civil i a un municipal li varen tirar una pedra al cap. De la piscina, hem hagut de treure un grapat de pedres grosses, i un any, per la Mare de Déu d'Agost varen tirar totes les cadires a l'aigua. N'he vistes moltes de coses en tants d'anys!

— **Quin va ser el darrer dia de feina?**

— Vaig acabar dia 31 d'agost. Me n'he anat el dia que m'ha tocat anar-me'n, però pareixia que no em volien deixar fugir, m'ha costat

molt i això que els vaig avisar un any abans.

La conversa amb l'amo en Toni ha estat molt més llarga, però per raons d'espai no la podem escriure tota, té moltes coses per contar. Li desitjam una jubilació tranquil·la i profitosa a l'hora que el deixam amb la seva gran afició, la bicicleta, a la qual hi dedica el seu temps lliure. Perquè ell, encara que no paresqui ver, no és gens del futbol.

A. Sitjar.

N. Vives.

*Fotos: Damià Prohens
(Foto Vidal)*

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos

Motoserres i Motocultors

Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

NACIONALISTES DE MALLORCA

ESMENES AL PROJECTE DE LLEI DE TRANSFERÈNCIES DE COMPETÈNCIES A LES COMUNITATS AUTÒNOMES.

Els nacionalistes demanen competències en Educació, Comerç Interior, Sanitat i Seguretat Social. Som conscients que aquestes quatre competències que ara demanam per a les Balears són tan sols una part del conjunt que se'ns pretén restar i moltes més que, en un futur autogovern s'hauran de plantejar com a necessàries (policia autonòmica, justícia, règim local...).

Consideram que el projecte de llei de transferències de competències, resultat d'un pacte entre PP i PSOE, és una burla a la població de les Illes Balears. Un cop més el PP i el PSOE coincideixen i demostren que hi ha un veritable govern

de coalició en matèria autonòmica, un govern centralista i uniformitzador.

Pla de Ports Esportius.

Al Plenari Extraordinari del 29 de setembre demanarem (tal com havíem fet abans amb una moció, la qual retirarem confiant en la falsa bona predisposició de l'equip de govern sobre aquest tema): que l'Ajuntament de Campos es manifesti en contra d'aquest Pla de Ports Esportius, que conté moltes incongruències i desbarats, i demanem que es redacti de bell nou amb més serietat; i que la costa campanera gaudeixi del màxim grau de protecció.

Pels motius que fossin no es va

acceptar aquesta proposta i ens haguérem de conformar amb un grau de protecció mitjana per al port de Sa Ràpita i voltants.

Llei d'Espais Naturals.

Per tal que sigui tractada a un proper Ple, dia 26 d'octubre presentarem una moció en què proposam que l'Ajuntament manifesti el seu rebuig contra la Proposició de modificació de la llei d'Espais Naturals, que dissortadament s'ha presentat al Parlament, i que es manifesti a favor d'aquesta llei aprovada el mes de gener del 1991 i en defensa d'un patrimoni natural i cultural i d'un nivell de benestar que ha caracteritzat la nostra comunitat a les darreres dècades.

*Gimnàs
Tot hom*

Campos

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS:

Horabaixes, de les 16 h. a les 22 h.
Carrer Menorca, cantonada LLibertat.
Tel. 65.28.08 - CAMPOS

DEL DILLUNS AL DIVENDRES:

- Gimnàstica de manteniment (homes i dones)
- Gimnàstica correctiva
- Jazz
- Cultura física - musculació (amb nous aparells)
- Kung-fu, Kick boxing (nins, joves, adults)
- Pròximament instal·lació d'una sauna

GENT DE LA VILA *ANDREU PICÓ I FUSTER*

Va néixer a Porreres, residia a Campos, i li deien **Es Muré**. Tot un conglomerat de noms de poble vinculats a una sola persona que va posar call de feina als carrers i a les botigues de la vila. Va morir als vuitanta anys llargs de posar arrels a terra campanera, i va dedicar tota la seva vida a fer una mica de comerciant i una mica de botiguer. Tot en un sol cos. Era impetuós i li agradava el negoci, el comerç de primera mà. Als anys vint d'aquest segle ja tenia carnet de conduir i trescava amb la seva camioneta tots els indrets possibles de la nostra ruralia.

Andreu Picó i Fuster era home donat al negoci a la menuda. Comprava caragols i els duia a vendre a Ciutat de bon matí, després de fer un trajecte infernal. Negociava amb botiguers i gent de la pagesia, pollastres i conills, verdures i formatge. Dinàmic i espavilat, mesurava les unces i els quintars amb uns ulls menudons que li atorgaven caràcter. Era bondadós, amic dels amics. Una mica grassonet, baix d'estatura, de cara rodona i colors vius d'home que treballa amb el sol i la lluna; amb la boina posada sempre damunt la blancor de la seva calvície.

Es Muré, que tenia botiga a Plaça, just davant la Sala, de res no s'espantava. Ell anava a la seva, comprant i venent una mica de tot. Perquè tot és venal i tot es compra. Era sincer i poc donat a fer rialletes inoportunes. Si venia al cas arrufava les celles i responia amb un gest meticulós i precís. Tot un personatge difícil d'oblidar, insòlit.

d.h.

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Mantén la teva línia i controla el teu pes amb l'ajut del programa nutricional de:

HERBALIFE (Tel. 65.23.32)

**AUTOS
/ TOMÁS**

**COMPRA VENDA
VEHICLES D'OCASIÓ**

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

**TRANSPORTS
MESQUIDA**

RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS

CONFERÈNCIA SOBRE EL CHE GUEVARA

Abans de que acabi el molt celebrat 1992, un grup de joves de Campos, que segurament seran taxats de revolucionaris, no vol que passi desapercibuda l'efemèride que ha suposat enguany el vint-i-cinquè aniversari de la mort del Che Guevara. Per tant tenen previst organitzar una xerrada sobre l'esmentat personatge a càrrec d'un gran concixedor del tema que estarà oberta a tothom amb independència de qualsevol perjudici.

El fet és que passarà a la història com un dels personatges més destacats del nostre segle, es vulgui o no. Encara no s'han fet públics el lloc i la data. Estau atents !

EXPOSICIÓ DE LA CAMPANERA APOLLÒNIA RIERA

Durant les festes de Sa Fira la coneguda pintora campanera Apollònia Riera va presentar la seva col·lecció d'olis a la Sala de Cultura de «Sa Nostra», una entitat que des de sempre s'ha distingit per la seva preocupació pels temes culturals.

L'exposició, d'un gran interès, recollia tota una sèria de variades obres pictòriques entre les quals hi destacaven, sobretot, els paisatges i les natures mortes.

RECTIFICACIÓ

Per si no estava clar al número passat respecte al destí o nou càrrec del Sr. Guillem Mas Sastre, ex-batlle de Campos, i Veterinari, el seu destí NO és a Sanitat sinó al Servei Comarcal de Ramaderia.

EL POETA I COL·LABORADOR DE RESSÒ DAMIÀ HUGUET PARTICIPÀ AL SIMPOSI LLENGUATGE I IDENTITAT.

Els passats dies 12-13 i 19-20 de setembre tengué lloc al poble de Tavertet (Osona) el simposi Llenguatge i Identitat, organitzat pel Centre d'Estudis Interculturals de Tavertet (Fundació Vivarium) i amb la col·laboració de diferents entitats culturals catalanes, entre les que destaquen el Centre Unesco de Catalunya, la Fundació Enciclopèdia Catalana i l'Abadia de Montserrat entre d'altres.

El dia 19 el campaner Damià Huguet

hi participà en la ponència *La dimensió poètica de la llengua catalana*, en representació dels poetes balears, juntament amb Joan Piera (País Valencià), Joan Margarit (Principat) i Jordi Pere Cerdà (Catalunya Nord).

EL RECTOR VISITA LES MISSIONS

El nostre Rector va anar a visitar les Missions fundades per les nostres monges missioneres a Sto. Domingo i El Salvador. I va concelebrar la missa amb el Papa i de regal, a cada monja, que n'hi ha 47, els va dur una camiseta dels Amics de Sant Blai.

JOAN LLADONET, CO-AUTOR DEL PROJECTE PLENAMAR.

Dia 24 de novembre a les 19 hores es presenta a la Casa de Cultura de Palma, el projecte PLENAMAR format per les col·leccions de llibres MAR DE FONDS, MAR DE SONS, MAR DE MOTS I MAR DE JOCS. i que està patrocinat per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports i per la Direcció General d'Educació. Els autors del projecte són Ramon Bassa, Miquel Cabot, Ramon Díaz, Joan Lladonet i Immaculada Pastor, els quals fa quasi 10 anys que treballen junts, havent publicat la col·lecció CALIDOSCOPI de llibres per a l'escola d'ensenyament en llengua catalana. Posseïdors del premi Baldiri Reixach (1984) per a mestres, inicien ara aquest projecte que vol fer arribar als educadors

més possibilitats i recursos a l'hora d'ensenyar i fer més divertida l'ensenyança per als alumnes. Alguns dels temes són la novel·la negra, les onomatopeies i embarbussaments, els còmics. Cada col·lecció està formada per cinc llibres, dels quals s'enviarà un exemplar gratuït a les escoles. L'Editorial Moll també fa una edició per al públic en general.

UNA ENCERT DE L'AJUNTAMENT

Sembla que a la fi el nostre Ajuntament s'ha decidit a enfrontar-se al problema del trànsit. La primera acció, i molt encertada, ha estat el canvi de senyalització a la cruïlla de la ronda amb la carretera de Porreres. A partir d'ara tenen la preferència els que circulen per la ronda. Això fa que molts de conductors optin per aquesta via en lloc de travessar el poble. Creim, però que aquesta mesura s'hauria d'extendre a les altres rondes, especialment a la de Sa Ràpita. També seria molt positiu instaurar una rodona a l'entrada de la carretera de Ciutat, cosa que sembla que també està dins el projecte de l'Ajuntament.

OPOSICIONS A L'AJUNTAMENT

S'han convocat oposicions a l'Ajuntament de Campos:

- Assistent Social (1 plaça)
- Auxiliar Administratiu (1 plaça)
- Oficial de Policia Local (1 plaça).

Foto: Damià Prohens (Foto vidal)

— Ha canviat la senyalització de la confluència de la ronda amb la carretera de Porreres.

ELS MALALTS A SANT BLAI

— La constitució del Grup d'Atenció dels Malalts de Campos: una prova més de l'esperit cívic i de dedicació al proïsme del poble de Campos.

El passat dia 24 d'octubre, en homenatge als malalts i gent major, a l'església de Sant Blai, per iniciar el curs, es varen fer una sèrie d'activitats amb la finalitat d'entretenir a aquesta gent, que no surt quasi mai de ca seva.

Ho feim de part de la parròquia, Crist en el seu temps va ajudar i curar molts de malalts, per això és important per a l'Església, que no en quedi cap d'exclòs. Aquestes persones són molt importants dins la Parròquia.

Les activitats consistien en la celebració de l'Eucaristia, on membres del **Grup d'atenció als malalts** férem una sèrie de pregàries, aquí en citam una:

«Per tota la gent que no pot ser avui aquí, que de qualque manera li arribin les nostres pregàries, en un moment de força i unitat que han de tenir per superar aquest gran sacrifici i donam gràcies a Déu, per ser damunt la Terra i poder viure en Pau i Amor amb el proïsme».

A continuació hi va haver ball de bot, a càrrec dels més petits de l'escola de ball «Brot de taperera».

En acabar, els membres del Club d'Esplai feren una petita representació, on la gent respongué satisfactòriament.

Per finalitzar, vàrem fer un petit refresc.

El Grup d'Atenció als Malalts.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

Volem que aquesta nota sigui un petit i modest testimoni de condol per la pèrdua d'un bon amic: l'amo en Miquel Amorós, que als 78 anys i a conseqüència d'un accident de trànsit, va morir el passat dia 5 d'octubre.

Un caràcter humil, alegre, amabilíssim. Una vida plena d'experiències (no sempre bones), d'anècdotes i vivències sempre agradables d'escoltar. Una feina (i tanta que en féu!) artesanal heretada per antiga tradició familiar, una habilitat artística avui ja desapareguda al nostre poble.

Tots els que tinguérem la sort de conèixer i tractar mestre Miquel Amorós, tots els seus amics, que no són pocs, el tindrem sempre present en el millor dels nostres records.

S.C.

MIQUEL AMORÓS LLADÓ

— L'amo en Miquel Amorós

Foto: J. Amer

— Fent la guardiola

ELENA AVENDAÑO MOLINA, FISIOTERAPEUTA DEL CENTRE DE REHABILITACIÓ DE LLUCMAJOR.

De nacionalitat argentina i italiana, realitzà quatre anys d'estudis a la Universidad Nacional de Córdoba (Argen-

tina), enllà on el 1973 se li va concedir el títol de Fisioterapeuta. La Fisioteràpia és la ciència que aplica procediments manuals i instrumentals destinats a prevenir, millorar i recuperar la capacitat física de les persones a través del moviment.

Ha treballat com a fisioterapeuta al Servicio de Rehabilitación del Hospital de Córdoba, des de l'any 1975 fins al 1987, lloc on va adquirir la seva màxima experiència tècnica en rehabilitació de pacients de cadera i genolls i altres patologies traumàtiques.

Col.laboradora docent de la IIa Càtedra de Traumatologia i Ortopèdia de la Universidad Nacional de Córdoba, on ha donat classes teòrico-pràctiques sobre la seva especialitat.

Posteriorment i després de realitzar

estudis d'homologació de diferents assignatures i de presentar la monografia, obté la llicenciatura.

L'any 1989 va obtenir l'homologació del títol a casa nostra. És membre col·legiada de la Asociación Española de Fisioterapeutas, d' àmbit estatal, creada per defensar i representar els interessos del col·lectiu professional de fisioterapeutes.

Des de fa uns dos anys treballa, a plena satisfacció de la clientela, en el Centre de Rehabilitació de Lluçmajor.

Les patologies més tractades són artrosi de columna, esquena, cadera, genoll, correcció de columna vertebral, fractures simples i amb osteosíntesi, tendinitis, etc.

Raül Méndez.

Centre de Fisioteràpia i Rehabilitació

Lluçmajor

Gimnàstica correctiva de

Columna (escoliosi)
Peus plans
Manteniment

Rehabilitació de pacients

Post-Infarts
Neurològics
Traumatològics

TRACTAMENTS:

Cervicàlgies, Lumbàlgies, Varices (drenatges limfàtics), Esquinços, Bronquitis, Senusitis, Psoriasi, Artrosi, Lesions esportives, Kinesiteràpia, Laserteràpia, Microones, Electro Estimulació, Ultrasons, Traccions, Corrents biodinàmics, Tens

Assegurances: ASISA, SANITAS, PREVIASA, MARE NOSTRUM, L'ALIANÇA

Elena Avendaño Molina (Lic. Fisioterapeuta) Col. 3622
Antoni Maura, 57 - Baixos - Tel. 12.00.64 - Lluçmajor

IIª SETMANA DE CUINA MALLORQUINA

Els passats dies 19, 20, 21 i 22 d'octubre es celebrà al nostre poble la IIª Setmana de Cuina Mallorquina, organitzada per l'Obra Cultural Balear de Campos. Els cuiners del Rei hi assistiren per poder-vos-ho contar.

Tots els actes, excepte el del dia de sa Fira que fou a l'obrador de la pastisseria Pomar, tengueren lloc al celler de Can Joan de Can Pau i comptaren amb una assistència d'unes seixanta persones diàries.

El dilluns el conegut periodista i poeta Miquel Cardell ens deleità les orelles amb el pregó de la Setmana: *Lafilla del Sol i de la Lluna fregeix peix*, que representà un recorregut per les rondalles mallorquines, un estudi molt interessant sobre com hi és present la gastronomia.

El dimarts, Na Catalina Lladó del conegut restaurant *Bona Taula* de Calonge ens presentà una sèrie de plats de cuina mallorquina tradicional, això sí, adobats amb el seu art personal i dels quals vos en donam un que no figura al llibre de la IIª Setmana de Cuina Mallorquina a la secció

La recepta del mes.

El dimecres li tocà a en Jordi Guillem, membre de l'Agrupació Gastronòmica de Cala Millor. Aquesta vegada no fou cuina tradicional mallorquina, sinó cuina moderna. Això sí, basada en els ingredients que podem trobar a la nostra illa i sense perdre mai el referent de la nostra cuina de sempre.

L'acte de cloenda tengué lloc el dia de sa Fira. En Macià Pomar ens demostrà que hi ha Can Pomar per molts d'anys, que és un digne continuador de la tradició pastissera camperana i, sobretot, familiar, que ja va per la quarta generació i que molt prest celebrarà el primer centenari d'existència.

Cal dir que, en el seu segon any la IIª Setmana de Cuina Mallorquina de Campos ja comença a ser coneguda arreu i els medis de comunicació se'n fan ressò. Així el passat dia 16 d'octubre el coordinador de l'activitat Jaume Lladó va ser entrevistat per Antena 3 de Santanyí per parlar-ne i el número de la setmana següent del Set Setmanari de Manacor hi dedica un article.

LA RECEPTE DEL MES

Caragols, per Catalina Lladó, cuinera del restaurant Bona Taula de Calonge.

Ingredients:

— Caragols	— tomàtiga
— herbes variades	— julivert
— un pebre coent	— una costella de porc
— ceba	— un tassó de llet
— cuixot	— un panet

Elaboració:

Sofregim, el pebre coent, la ceba, el cuixot, la tomàtiga, el julivert i la costella de porc.

Coem els caragols amb les herbes i la sal que ens agradi. Quan són cuits hi afegim el tassó de llet i el panet fet trossets.

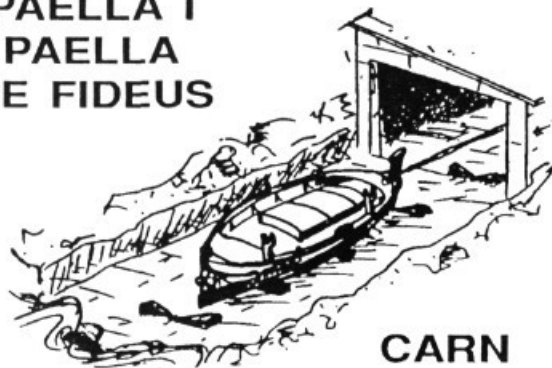
Afegim els caragols i el seu brou al sofregit i ja es pot servir.

FE D'ERRADES AL LLIBRE DE RECEPTES DE LA II SETMANA DE CUINA

A la recepta de Pastes de Te (Pastes de confitura)
Diu: 20 Ous Ha de dir: 2 ous

RESTAURANT S'ESCAR

PAELLA I
PAELLA
DE FIDEUS

CARN
I PEIX

Ses Covetes

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— En Jordi Guillem de l'Agrupació Gastronòmica de Cala Millor en un moment de la seva intervenció a la IIª Setmana de Cuina Mallorquina

RÀDIO CLUB CULTURAL CAMPOS

Arnau Perelló.

Amics de Ressò, una altra vegada estam amb vosaltres per informar-vos de la nostra associació. I hem de començar amb una notícia trista: el passat

dia 24 de setembre va morir en accident de trànsit el nostre bon amic i company Tomeu Siquier Cantalops de Randa, més conegut per en «Tomeu de Randa»; recomanem a tots tenir més prudència i responsabilitats a tots en la carretera perquè no es perdin vides amb accidents de trànsit. Descansi en pau.

També vos volem comunicar que el nou domicili social de Ràdio Club Cultural Campos està en el carrer de L'Aigua nº 26, veïnat del Bar Balear. L'horari de visita és cada dimarts de les 21'00 a les 22'30 hores, esperem la vos-

tra visita, tant per veure l'estació de ràdioaficionats com per fer-nos preguntes sobre aquest tema o per les activitats que duim a terme cada mes. Durant el passat mes d'octubre, hem fet un curs molt accelerat per obtenir la lli-

cència de ràdio-aficionat, l'examen va ser el passat dia 31 d'octubre i per primera vegada hi va haver l'assistència de tres femines i sis aspirants més.

Salutacions molt cordials per a tots.

ELECTRODOMÈSTICS

ANDREU GINARD

Qualitat i Servei

Descomptes especials a novius

Carrer Creu, 25 • Tel. 65.03.33 • CAMPOS

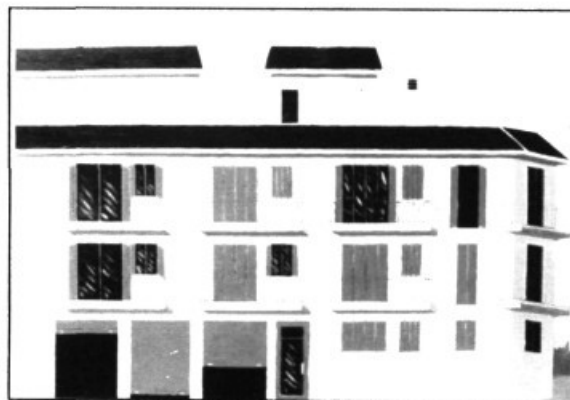

AUTO ESCOLA

Tota classe de permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

CONSTRUCTORA CAMPANERA, C.B.

Venem Pisos al Carrer Joan Ballester
Cantonada amb el Carrer Menorca
Directament del constructor

Informació:

Tels. 65.06.75 • 65.09.78 • 65.06.92

Constructora Campanera: Construïm qualitat

HEM DE JUNTAR ELS NOSTRES ESFORÇOS PER A TREURE CAMPOS ENDAVANT

L'aparició el dia de Sa Fira d'un suplement dedicat a Campos a un diari de Ciutat, concretament a «EL DIA 16» fa necessària la redacció d'aquest escrit, ja que pensam que, en cas de no dir res, s'escamparia una visió gens d'acord amb la realitat de la revista Ressò i del panorama cultural del nostre poble.

Cal necessàriament una lectura crítica de tota la informació que ens arriba, mirar les coses en perspectiva i raonar-les mínimament. Això és adoptar una actitud intel·ligent davant la realitat i aquesta actitud duu unes determinades conseqüències. El fet és que no interessa a determinades persones que s'eduqui una actitud crítica cívica i personal. Es vol fer creure a la gent que no té capacitat suficient per reflexionar, per esser un mateix i per això no accepten l'existència d'un mitjà de comunicació que fa d'aquests plantejaments la seva raó de ser.

Si bé, tant a les paraules del nostre Sr. Batle Sebastià Roig com a les del Sr. Coordinador de la Junta Gestora del Centre Cultural es troben moltes parcialitats i mitges veritats, nosaltres només en puntualitzarem unes quantes, ja que si no superaríem l'espai de què disposam.

A un moment determinat el Sr. Sebastià Roig diu «*considero que el tema cultural está, en el caso de Campos, excesivamente politizado por parte de un grupo político que ha convertido una revista en su brazo armado.*» Efectivament el Sr. Roig té raó. A Campos hi ha un grup polític que ha convertit una revista en el seu braç armat. És una revista que, dos dies abans de les darreres eleccions municipals va repartir gratuïtament i amb nocturnitat a totes les cases campaneres, un monogràfic dedicat a una candidatura d'un determinat partit polític. Sap el Sr. Roig a quina revista ens referim ?

A més a més, cal dir que són coneguts per una immensa majoria dels campaners, els casos de diferents coneguts del nostre poble que han duit col·laboracions o simplement cartes a un cert mitjà de co-

municació escrit local i als que no se'ls hi ha acceptat la seva publicació. Alguns, posteriorment, han presentat aquests mateixos escrits a Ressò, la revista de tot el poble de Campos, i els han vist aparèixer a la llum pública sense cap entrebanc.

Ressò sempre s'ha manifestat a favor de la pluralitat. Vol esser un servei obert a tothom, acceptant tota mena d'opinions sense cap tipus de censura. És això el que li fa por Sr. Roig ? Perquè, igual que surten a Ressò, de tant en tant col·laboracions dels partits de l'oposició, també s'ha convidat varies vegades al grup del PP-UC a participar-hi. Saben que tenen a Ressò un espai per dir la seva sempre que vulguin. Nosaltres no en tenim cap culpa de què no hagin volgut participar mai a una publicació que vol esser de tot el poble i per a tot el poble i que després utilitzin aquest fet per dir que no és plural.

El Sr. Roig diu també: «*Es una lástima que personas en teoría inteligentes pierdan su tiempo de esta forma en lugar de trabajar por el bien de su pueblo.*». Efectivament Sr. Roig, és una llàstima que en lloc de treballar pel poble dins un projecte comú, plural i de tots, un grup de persones encapçalades per vostè creïn l'empresa Edicions Teix Mallorca per fer una altra revista, enlloc d'integrar-se a la que ja existia. Com molts de campaners coneixen, Ressò va aparèixer el mes de juliol de 1988. Sa Revista el mes d'octubre de 1989. Idò bé, quan dos mesos abans de la seva aparició al mercat es va començar a dir pel poble que el Sr. Andreu Prohens cercava col·laboradors per una nova publicació, un representant de Ressò va anar a parlar amb aquest senyor i li va oferir la integració dins Ressò, que ja funcionava feia més d'un any, sense posar-li cap tipus de condició. El Sr. Andreu Prohens va dir que ho havia de consultar amb els altres promotors i que ja ens contestaria. Fins avui, i d'això ja en fa més de tres anys, no n'hem rebut la resposta. Si que han durat aquestes consultes !

No és estrany, doncs, que com diu el Sr. Roig a l'esmentada entrevista: «*lo que están consiguiendo es que la gente se dé cuenta de como son en realidad y no dé ningún crédito a lo que dicen. Al final ellos mismos serán los que se quitarán la careta.*».

I passant a les declaracions del Sr. Joan Artigues, volem dir que també és una vertadera llàstima que un dels màxims dirigents d'una entitat cultural es dediqui a criticar a les altres sense cap tipus de fonament, enlloc d'intentar col·laborar amb elles per dotar a Campos de l'oferta cultural que tots els campaners i campaneres es mereixen i no contestar mai cap de les invitacions que se'ls hi ha fet per participar a les activitats organitzades per les altres entitats.

Diu el Sr. Artigues «*Consideramos que el pueblo necesita una información verídica que en estos momentos no tiene*» Amb aquestes paraules ell mateix reconeix que Sa Revista no és verídica.. De totes formes, des de Ressò només desitjam que aconseguixi els seus propòsits, tal com diu el titular de la seva entrevista: «*Queremos dar información verídica con Sa Revista*». El temps dirà si el seu somni es fa realitat o es queda en un simple somni i, durant la propera campanya electoral, es torna repartir un pamflet polític a totes les llars campaneres, intentant fer veure que és una revista.

En conjunt, i per acabar, perquè podríem continuar l'anàlisi d'aquest cinc fulls que no tenen desperdici del suplement de Sa Fira de «EL DIA 16», només deixar patent la necessitat de què a Campos, d'una vegada per totes hi hagi una dinàmica cultural col·lectiva i plural, que s'oblidin els prejudicis, tant d'una part com de l'altra i que s'enceti un nou enfocament de les relacions entre el poder municipal i les diferents entitats culturals del nostre poble, enllà on totes rebessin el mateix tracte de l'Ajuntament independentment dels criteris ideològics a què ens tenen acostumats.

El debat està obert.

Redacció.

FORA DE BANDA

EL C.E. CAMPOS DE PREFERENT, UN COMENÇAMENT UN TANT IRREGULAR.

LA MOUNTAIN BIKE A CAMPOS, UN NOU FENOMEN SOCIAL?

Josep-Antoni Sala Toral.

Una vegada acabat l'estiu, tornam a agafar el fil de l'actualitat esportiva que està centrada, primordialment, amb el començament de les lligues dels diferents equips campaners. Aquests equips són el C.E. Campos (normalitzat lingüísticament), a les categories Preferent, Juvenil, Cadet, Infantil, Benjamí i Futbol 7. Per una altra banda, també ha començat la lliga, l'equip de futbol Formatges Piris-Restaurant Sa Canova.

L'equip de Preferent, magrat els reforços, no ha començat molt bé el torneig de la regularitat. Aquestes són les claus per entendre les sigles: PT (Posició en la Tabla), PJ (Partits Jugats), G (Guanys), E (Empatats), P (Perduts), GF (Gols a favor), GC (Gols en contra), PP (Punts).
PT: PJ: G: E:
P: GF: GC: PP:

Com veis un pobre bagatge si tenim en compte que l'equip s'ha reforçat amb l'ànim, si més no, de jugar la lligueta d'ascens a Tercera Divisió. De totes maneres, deixarem passar un poc el temps i confiarem amb la

reacció de l'equip i que deixi quant més aviat millor el lloc darrers de la taula classificatòria.

Els equips inferiors, per allò de què els infants fan el que veuen fer als seus majors, tampoc no han començat massa bé els respectius campionats. Tal vegada només se salven els juvenils i els benjamins, encara que en el seu favor vull dir que la missió d'aquests equips no ha de ser guanyar partits, sinó que ha de ser la de fer jugadors, per al primer equip. Aquesta i no una altra, ha de ser la seva finalitat. Aquestes són les seves estadístiques:

JUVENILS: PT: 4 (de 8 equips) PJ: 10 G: 6 E:1 P:3 PP: 13

CADETS: PT: 9 (de 15 equips) PJ: 8 G:3 E:1 P:4 PP:7

INFANTILS: PT: 10 (de 16 equips) PJ: 4 G:2 E: 1 P:1 PP:5

BENJAMINS: PT: 3 (de 10 equips) PJ: 6 G:4 E:0 P:2 PP:8

FUTBOL-7: PT: 6 (de 10 equips) PJ:5 G:2 E:1 P:2 PP:5

Per una altra banda, l'únic equip de futbol que ha començat la lliga, el Formatges Piris-Rt. Sa Canova, pareix que enguany vol donar la sorpresa i està realitzant un bon començament de temporada. Aquestes són les seves estadístiques:

PT: 3 (de 8 equips) PJ:7 G:3 E:3 P:1 PP:9

Seguint amb el futbol,

m' han arribat notícies de què hi haurà un nou equip al poble a més de l' anteriorment anomenat i de l' equip Boutique Aquarius. Aquest equip, que durà amb tota probabilitat el nom de Can Xim, estarà duit de la mà d' en Miquel Forteza (fideuer) que va ser el pioner d' aquest esport a Campos. Pareix, segons comentava en Miquel, que tenen problemes amb l' Ajuntament degut a les subvencions però, m' imagín, que al final tot s'arreglarà. Molta sort en la seva competició.

Canviant ara de tema, vull significar que aquest estiu es va disputar el 1er Memorial Miquel Roig a les Festes de la Mare de Déu d' Agost. En un anterior número de **RESSÒ** deia que seria un detall per part dels responsables esportius del poble que s' instauràs un trofeu amb el seu nom. És obligat donar l' enhorabona als responsables d'aquesta iniciativa.

Canviant ara d'esport vos vull xerrar de les «Mountain Bike» o bicicletes de muntan-

ya. Aquesta modalitat esportiva, ha tingut una acollida realment espectacular al nostre poble. De cada dia es veuen més «bikers» que en les seves montures se'n van pels camins de la comarca, camins pràcticament intransitables, però per aquests «bojos» de les mountains qualsevol camí és bo. Prova d' aquesta febre és el fet de què el que això escriu i juntament amb quatre companys més -Jaume Mas, Jaume Clar, Sebastià Covas i Ramon Juan- varem fer la 1ª Escalada, Esculada i Esclatada de Campos a Lluç. No va ser una competició pròpiament dita sinó més bé una marxa d'amistat que esperam l'any que ve poder repetir.

De totes maneres, procurem no perdre de vista aquestes pàgines perquè us tindrè informats de totes les novetats que es puguin produir.

Sense res més que contarvos, m'acomiat esperant trobar-vos aquí mateix en el proper número de **RESSÒ**.

SOPAR SOCIAL DEL C.D. PESCA CAMPOS

El passat 10 d'octubre va tenir lloc un dels esdeveniments més importants de quants organitza el C.D. Pesca Campos i que no és altre que el Sopar Social.

Reunits en el Restaurant Son Colom i amb la presència de una gran quantitat de socis i amics, de la directiva camperana amb el seu president Bartomeu Julià al capdavant i amb la grata sorpresa de la presència del president de la Federació Balear de Pesca D.Mateu Bauzà, vàrem poder gaudir d'una vetlada d'allò més entretinguda i, si més no, molt agradable. Una vegada acabat el sopar, el president camperaner va dir unes paraules,

més bé poques, en les quals donava les gràcies als socis i a les cases comercials que fan possible que el Club segueixi endavant. El president regional va destacar el bon paper dels pescadors camperans en les proves autonòmiques i els va animar a seguir en aquesta línia.

Després d'aquests breus parlaments, va tenir lloc l'entrega de trofeus de les proves disputades dia 27 de setembre, els resultats de les quals vos oferim més baix. Acte seguit es va celebrar el tradicional sorteig destinat a recaptar fons per a poder seguir organitzant competicions.

Els resultats són els se-

güents:

GRUMEIG:

- 1er.— Antoni Salas.
- 2on.— Guillem Lladó.
- 3er.— Joan Oliver.
- Peça major: Magí Fullana.

ROQUER:

- 1er.— Bartomeu Salas.
- 2on.— Miquel Ginard.
- 3er.— Joan Arcas.

DAMES:

- 1era.— Francesca Villalonga.
- 2ona.— Maria Salas.

VOLANTÍ:

- 1er.— Marc Lladó.
- 2on.— Damià Vadell.
- 3er.— Tomàs Mas.

DAMES:

- 1era.— Miquela Vadell.
- 2ona.— Maria Arcas

SUBMARINA:

- 1er.— Miquel Arcas.
- 2on.— Guillem Sunyer.
- 3er.— Antoni Barceló.

Cal dir que la prova del volantí, no es va poder disputar pel mal temps i que aquests resultats són producte d'un sorteig fet per poder entregar els trofeus que ja estaven preparats amb aquesta finalitat.

Res més per aquesta vegada, fins en tornar-hi.

Josep Antoni Sala Toral.

Distribució de Begudes

SILVESTRE GINARD

Vos oferim:

- COCA • COLA
- SUCS
- CERVESES DAMM
- AIGÜES MINERALS I DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oeste, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix en fer la carn amb la pressió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

**RELACIÓ DELS
JUGADORS DE
L'EQUIP DE
BÀSQUET
JUVENILS
MASCULÍ**

Drets: Emilio J. Cayuela, Pere Batle, Pere Ballester, Joan Grimalt, Josep Lluís Bonillo, Rafel Ginard i Sebastia Burguera (Entrenador)

Acotats: Rafel Durán, Tomeu Alomar, Jaume Cantallops, Jaume Lladó, Miquel Mulet. Falta per lesió Joan Mas.

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà. Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

Recreativos
SUR
MALLORCA, S.L.

Nº Reg. Empresa operadora 13.460

Carrer Mesquida, 16 • Tel 65.03.56
07630 CAMPOS (Mallorca)

**L'EMPRESA LÍDER
AMB ATENCIÓ I
SERVEI AL CLIENT**

**SUR HÀBITAT
IMMOBILIÀRIA**

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Cases a Campos
- Rústiques a Campos
- Xalet, solars i pisos a Sa Colònia

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

XII TORNEIG VILA DE PORRERES

Damià A. Verger.

Aquest estiu es va celebrar el XII Torneig Obert Vila de Porreres, des de finals de juliol fins al 16 d'agost, festivitat de Sant Roc. El torneig es va jugar per sistema suís a 7 rondes i la participació va minvar respecte d'altres edicions anteriors, ja que s'hi varen apuntar només setze jugadors.

Dels quatre jugadors del Club Foment dels Escacs de

Campos, el que va quedar millor classificat va esser el rapiter Josep León, que amb 5'5 punts va aconseguir el segon lloc, a tan sols mig punt del campió, el porrerenc Josep Palerm. D'altra banda, en Jaume Lladó, en Miquel Àngel Roig i en Joan Gabriel Vidal varen empatar a 3'5 punts i varen quedar en 8^a, 9^a i 10ª posició respectivament. S'ha

de tenir en compte, però, que tots tres jugadors varen haver de deixar una partida per diversos motius, el que els va impedir millorar aquesta classificació. Tot i això, en Miquel Àngel Roig i en Joan Gabriel Vidal varen aconseguir el primer i segon lloc respectivament a la classificació juvenil.

Enhorabona a tots quatre.

COLOMBOFÍLIA

Ja s'aproxima la nova temporada colomòfila i tot són il·lusions i expectatives pel que serà la nova campanya esportiva, els colomers estan ben plens d'atletes de l'espai, preparats per al viatge, alguns sense retorn, i d'altres gojosos de poder tornar al seu colomer.

És el moment de posar les colònies alades a punt per als esforços a què seran sotmeses, és hora dels tractaments preventius contra les malalties que afecten a les nostres missatgeres.

LA SALUT, CLAU DE L'ÈXIT.

Encara hi ha gent que pensa que existeixen secrets i productes que, subministrats als coloms, aconseguen el miracle de guanyar concursos. Almenys, d'una manera contínua això és impossible i inadmissible. Aquest o aquest altre producte, és possible que en un cert i determinat moment, pugui imprimir a un colom concret, un extra de velocitat, però no hi ha més clau de l'èxit continuat que

la salut exuberant dels nostres coloms. Per això, els nostres millors esforços s'han de volcar en aconseguir aquesta salut, costi el que costi.

ENTRENAMENT.

Si el vol forçat no està ben mesurat, en base a les forces de les nostres aus, no és precisament el millor mètode d'entrenament. A més, està -quasi sempre- subjecta als reflexos condicionats als qual sotmetem les nostres aus perquè entrin ràpidament (la fam, quasi sempre). Els coloms, encara que estiguin en forma, volen nerviosos esperant el crit que els convida a menjar i consegüentment, el colomòfil es veu obligat a «forçar» el seu vol. Inventa els mils artíficis (banderes, coets, cops, mamballetes) perquè els animals segueixin volant i, quan els primers exemplars comencen a posar-se en antenes o terrats veïns, es dona per vençut i els fa entrar.

El millor entrenament és el produït pel vol LLIURE. Però amb el sistema del na-

tural, és difícilment compatible.

El vol lliure consisteix en amollar els coloms perquè volin lliurement (per exemple, 1/2 hora). Acabat aquest temps, els crida i els dona menjar. Les aus acostumades així, volen amb tranquil·litat i, -si estan sanes- durant molt de temps. Es posen, però no estan massa temps a tornar reprendre el vol cada vegada més llarg, a mesura que s'acosta la primavera. Aquest vol és el millor termòmetre de la seva salut. I el que és més curiós és que, rarament es posen damunt les antenes o llocs estranys al colomer.

Un colom en FORMA està sà, fort i vola amb gran alegria, picant les ales, separant-se de la manada i, posant-se a volar quan els altres ja s'han posat. A la pell no tenen cap escata i els apareix uns puntets vermells devora l'esternó.

La forma apareix amb el bon temps i dura de 20 a 35 dies en el sistema natural. En els vidus o fadrins, la forma dura fins a tres mesos.

Pròximament, seguirem parlant de coloms missatgers i el seu entorn.

Salutacions i una abraçada.

Antoni Ginard Vanrell.

A DROVER
E LECTRÒNICA

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Vídeo • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

BÀSQUET**COMENÇÀ LA LLIGA**

Bones, aquest mes ja podem començar a informar-vos ja que tenim dos equips en marxa.

TERCERA DIVISIÓ AUTONÒMICA

Els més grans compten amb un equip format per set jugadors seniors i quatre juniors, que aquest any jugarà a Tercera Divisió Autònoma.

Si abans de començar la lliga es pensava que aquest seria un mal any els resultats dels tres primers partits ens van donar una mica d'esperança ja que en el primer partit es va aconseguir una victòria, en el segon foren derrotats dins el camp del que possiblement és el millor equip de la categoria i en el tercer es va perdre després de tres pròrrogues amb les baixes d'en Tomeu Adrover que estava malalt i d'en Nofre Mas que va intentar jugar però tenia una lesió a la mà que feu impossible que jugàs al 100%. Si fins aquests moments, tot indicava que les coses podrien anar bé, fou en el partit contra l'equip d'Autocars Grimalt de Felanitx a on es va veure que l'equip no està del tot compensat i que la baixa assistèn-

cia als entrenaments, (de 10 possibles jugadors només n'hi assistiren 6 la setmana anterior) no ajuda a arreglar aquesta descompensació. Els resultats foren els següents:

04-10-92 44 C.B. Campos-Grafinsa Hispania 38
11-10-92 88 Optica Abel Tradésol-C.B. Campos 34
18-10-92 81 C.B. Campos-Aibsa Seat Sa Pobla 86
25-10-92 109 Autocars Grimalt- C.B. Campos 44

Aquest equip queda situat en tercer lloc de set.

JUVENIL MASCULÍ

Aquest equip format per jugadors acabats de pujar de categoria i un parell que l'any passat jugaren en l'equip junior, tampoc no ha tingut un bon començament de temporada, ja que de quatre partits jugats només n'ha guanyat un i ha perdut els tres restants, patint la més important derrota dins Porreres. Els resultats han estat els següents:

03-10-92 38 C. B. Campos-Juventut Mariana B 63
10-10-92 88 Palerm Porreres-C.B. Campos 45
17-10-92 54 C.b Campos-C.B La Salle Palma B 44
24-10-92 63 C.B. Patronat-C.B. Campos 30

— Finalitzat el partit el batlle de Campos va fer entrega d'una placa commemorativa als esforçats esportistes que ens feren l'exhibició el diumenge dia 25.

Aquest equip està classificat en 10è lloc de 12.

Ja per acabar només afegir que en sortir aquest escrit hauran començat la lliga altres equips campaners i esperam que durant aquest mes es puguin solucionar els problemes dels nostres equips.

BÀSQUET «SA FIRA'92»

Aquest any per Sa Fira, exactament el passat diumenge 25 d'octubre, l'Ajuntament ens va sorprendre amb una demostració de Bàsquet amb Cadira de Rodes a càrrec de l'equip Illes Balears, que juga contra 8 equips de tota la geografia espanyola i que el proper any té la intenció de jugar a categoria nacional.

Pel que respecta al partit, només puc dir que va haver-hi una gran assistència de

públic que gaudí veient un partit en el qual els components d'aquest equip demostraren que amb l'esforç es pot aconseguir tot. El poc coneixements que tenc d'aquesta disciplina esportiva només em permeten informar que el resultat fou de 33-30 a favor dels «locals» i del que he dit abans.

Ja que les meves limitacions no em permeten fer una bona descripció del partit almenys «RESSÒ» pot oferir-vos un petit reportatge fotogràfic i fer bo allò de que «una imatge val per mil paraules».

Miquel Oliver i Bauzá.

Fotos: Damià Prohens
(Foto Vidal)

— Una imatge del partit de bàsquet en cadira de rodes que poguérem veure per Sa Fira

SOBRASSADA PAGESA

es figueral

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

ATLETISME

Una vegada començada la temporada d' atletisme, una de les primeres proves que se celebren és la Milla Urbana de Sa fira de Campos. Aquesta prova, que cada any és un nou èxit de participació, és ja una clàssica dins el panorama atlètic de les Illes. Els bons resultats aconseguits pels atletes en anteriors edicions, feien pensar que aquestes marques serien difícils de batre. Res més lluny de la realitat ja que, enguany, han estat TRES les marques que han passat a millor vida. La primera en caure va ser la de Toni Sánchez, ja que en Guillem Moreno, en la categoria E, la va rebaixar en 4 segons i 44 centèsimes. Més tard en David Ordóñez, en la categoria C, va fer la millor Milla de la seva carrera i no només això, sinó que quan varen consultar el crono, vàrem veure que era el millor temps aconseguït a una milla a les Illes Balears. Finalment, Na Margalida Vidal, atleta fins aquesta temporada del Club Migjorn, va batre la

marca d' Isabel Durán (5' 22'') en un temps de 5' 17'' 59.

Els resultats finals són aquests:

MASCULINA1 (Local):

1er. Antoni Valls.

MASCULINA E (81 i post.):

1er. Guillem Moreno 5'15''56 (rècord) C.A.C. Pollença.

10è. Antoni Roig 6'42'', primer local.

FEMENINA H (81 i post.)

1era. Vanessa Barrientos 5'47'' C.A.C. Pollença.

MASCULINA D (79 i 80)

1er. Miquel Mesquida 5'00'' C.A. Palma.

8è. Bartomeu Obrador 5'46'', primer local.

FEMENINA G (79 i 80):

1era. Catalina Oliver. 5' 33'' C.A. Lluçmajor.

9ena. Antònia Garcia. 6'47'', primera local.

19ena. Aina Taberner 7'54'', segona local.

MASCULINA C (76, 77 i 78):

1er. David Ordóñez 4'23''19 C.A.?C? Pollença (rècord absolut de la prova)

4rt. Jaume Baron 4'44'', primer local.

VETERANS B.1. (40 i anteriors):

1er. Bartomeu Corró 6'28'' C.A. Olimpo.

VETERANS B.2. (41 al 52):

1er. Antoni Jurado.

FEMENINA F(absoluta):

1era. Margalida Vidal 5'17''59 (rècord).

2ona. Joana Maria Barceló 5'42'', primera local.

3era. Maria Pilar Mas. 5'45'', segona local.

MASCULINA A (absoluta):

1er. Miquel Álvarez 4'27'' C.A. Calvià.

2on. Miquel Font. 4'28''. C.A. Olimpo.

3er. Jesús Bergoza. 4'29''. C.A.C. Pollença.

Això és tot per ara, només recordar-vos que si voleu practicar aquest esport, cada dia a partir de les set del vespre, al Camp d' Esports, trobareu qui vos hi pugui iniciar. Només donar l' enhorabona a l' organització, que ha de ser felicitada per la seva extraordinària tasca.

Fins aviat, amics.

Maria Barón.

*CAMISETES
XANDALLS*

PLAÇA 18
serigrafia

PLAÇA ESPANYA, 18 • 07260 LLUCMAJOR (MALLORCA)
TELÈFON 66.04.22

**GABINET
PERE GARCIAS**

- ASSESSORIA FISCAL
- ASSESSORIA LABORAL
- ASSESSORIA JURÍDICA
- GESTIÓ D'EMPRESSES
- ASSEGURANCES

Major, 32 • Tel. 65.25.26 • CAMPOS

RESTAURANT

Carrer Petra, 10
Tels. 65.11.10 - Part. 65.10.21
07630 CAMPOS

Es Pla de Campos

Especialitat en Cuina Mallorquina i Paelles
Plats per dur-se'n

A CAMPOS MOBLES SALAS

Miquel Vidal
Mobles de Cuina

Nord - Roure - Teka i Fòrmica

Tota classe de mobles, empotrats i a mida
(Pressupots gratuïts) • DESCOMPTES

Bisbe Tallades, 11 • Tel. 65.07.58 • CAMPOS

GRUP AEROMODELISME CAMPOS. CLUB ULCA.

Campionat d'Espanya d'Aerodelisme.

Els passats dies 10, 11 i 12 d' Octubre, es va celebrar a Màlaga, els Campionats d' Espanya d' Aerodelisme vol circular, en les modalitats de «Combat» i «Curses», valedors pel als Campionats d' Europa a celebrar a Hongria.

Referent a l'organització, cal destacar que no fou bona, fins i tot a la modalitat de «Curses» hi va haver poca participació, en un total de 5 equips.

En principi, la mala sort fou que en el primer Combat, l'eliminària fos entre dos mallorquins. Però, a pesar de tot això i entrant en el que fou la competició, en la modalitat de «Curses», els primers llocs varen ser:

1er.- Bruguera-Crespí (de l'equip mallorquí 1er)

2on.- Sancho-Oliver (de l' equip mallorquí 2on)

En participants de tota Espanya, és a dir, Campions Nacionals.

A la modalitat de «Combat»:

1er.- Benítez. (de l'equip canari).

2on.- Raura (de l'equip català)

3er.- Bruguera (de l'equip mallorquí) de vint-i-un participants.

L' equip del Club de Campos, representat per Mateu Rigo i Andreu Rigo, va quedar en un destacat 17 lloc dels 51 participants.

Crec que podem sentir-nos orgullo-

Foto: Damià Prohens (Foto Vidal)

— L'aerodelisme cada dia té més seguidors a Campos. El Club ULCA ha fet i fa una gran tasca de promoció d'aquest esport.

sos de l' actuació i resultats aconseguits pels nostres representants mallorquins, fins i tot per als de Campos.

Esperant que aconseguim més triomfs en els pròxims Campionats Europeus d' Hongria i que l' equip de Campos hi participi, m' acomiat fins una altre dia.

Francesc Miró.

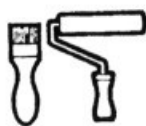
La llengua,
feina
de tots

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

Pintures
A. CHARINO

Antoni Cirer Juan
Pintor Decorador

Carrer Rigo, 9 • Tel. 65.10.58 • 07630 CAMPOS
Tel. 65.53.28 COLÒNIA DE SANT JORDI

COLIVER

MOTORS MARINS
MUNTATGES I MANTENIMENTS
COMPRA-VENDA DE MOTORS
ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu fruit de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respaltes, seient tripulació i màrfegues solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'eixugament automàtica.
- Bateria i desconnectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Característiques tècniques:

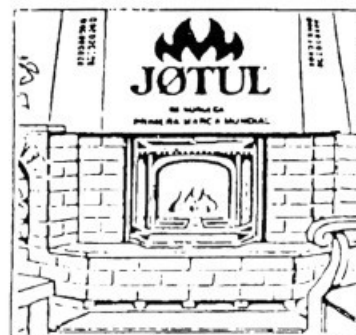
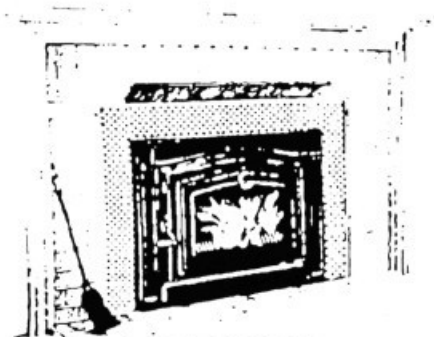
Eslora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Servei Oficial:

HONDA
MARINE

VOLVO
PENTA
YAMAHA
TOHATSU

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

DISTRIBUÏDOR
EXCLUSIU
A LLUCMAJOR

Can Jamer
JØTUL

xemencles i estufes

AV. CARLOS V, 199
TEL. 66.29.94

PL. ESPANYA, 47
TEL. 66.04.43

A PALMA
UN AUTÈNTIC CENTRE CULTURAL
DE LA MÚSICA

CD • LP • MAXIS • VIDEOS • CASSETTES • LASER DISC

TOT EN MÚSICA

AVINGUDA ARGENTINA, 18/A • TEL.: 45.55.63 • FAX: 28.39.60

- 300 M2 D'EXPOSICIÓ AMB TOT TIPUS DE SUPORTS MUSICALS.
- CABINES INDIVIDUALS PER AUDICIÓ
- EXTENSA OFERTA EN MAXISINGLES
- PUNTS D'ESCOLTA PER A LES NOVETATS
- OBERT DE DILLUNS A DISSABTE DE LES 10'00 H. A LES 21'00 H.
(No tancam el migdia)
- C.D. A PARTIR DE 400 PTES.
- L.D. A PARTIR DE 300 PTES.
- L.P. A PARTIR DE 500 PTES.